

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ*

Υ Π Ο
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΣΙΜΩΤΑ
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ἑβδομάζω (Θεοδοτ.). (Ἰεζ. 21,23 [28]).

Ἐορτάζω, τηρῶ τὸ Σάββατον. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι τετραγμένον καὶ δυσνόητον. Εἰς τὸ ἑβραϊκὸν ὑπάρχουν αἱ λέξεις šebu'e šebu'oth, αἱ ὁποῖαι ἔχουν σχέσιν πρὸς τὴν παροχὴν ὄρκου, ἐνῷ ἐλλείπουν ἐκ τοῦ κειμένου τῶν Ο' καὶ δὲν ἀποδίδονται ὑπ' αὐτῶν. Ὁ Θεοδοσίω, μεταφράζων «*ἑβδομάζοντες ἑβδομάδας αὐτοῖς*», προσεγγίζει τὸ δυσχερὲς ἑβραϊκὸν κείμενον, τὸ ὁποῖον σχετίζει οὗτος πρὸς τὴν τήρησιν τῆς γνωστῆς ἑορτῆς τοῦ Σαββάτου.

Ἑβδομαῖος (Σύμμ.). (Γέν. 4,24).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἡλικίαν ἑπτὰ ἡμερῶν, ὁ ἑβδομος κ.λπ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει šib'athajim, ἤτοι ἑπταπλασιῶς, ἑπτάκις. (Ὁ μὲν Κάϊν θὰ ἐκδικηθῆ ἑπτάκις, ὁ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*ἑπτάκις*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἑβδομαῖος*», προσεγγίζει ἀπλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἑβδόμως (Σύμμ.). (Γέν. 4,15).

Ἐπτάκις, ἑπταπλασιῶς, ἑπτὰ φορὰς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει šib'athajim, ἤτοι ἑπταπλασιῶς, ἑπτάκις. (Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ φονεύσῃ τὸν Κάϊν, θὰ τιμωρηθῆ ἑπταπλασιῶς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἑπτὰ*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἑβδόμως*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Βλ. καὶ **ἑβδομαῖος**.

Ἑβενος (Σύμμ.). (Ἰεζ. 27,15).

---

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 500 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

Τὸ δένδρον ἔβενος, τὸ ξύλον τοῦ ἔβενου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wehabenim, ἦτοι καὶ ἔβενον. (Σοῦ ἔφερον ὡς ἀντάλλαγμα ὀδόντας ἐλεφάντων καὶ ἔβενον). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τοῖς εἰσαγομένοις», ἦτοι καὶ εἰς τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἔβένους», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο', ἐφ' ὅσον ἄλλως τε καὶ οὗτοι δὲν μεταφράζουν ἐπιτυχῶς τὴν οἰκειάν φράσιν.

Ἐγγυμνάζω (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 26 [46],14).

Γυμνάζω, ἀσκῶ, ἐξασκῶ, ἐκγυμνάζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wehaken lakh, ἦτοι καὶ νὰ προετοιμασθῆτε. (Νὰ παραταχθῆτε πολεμικῶς καὶ νὰ προετοιμασθῆτε, διότι ἡ μάχαιρα κατέφαγε τὰ γύρω σας). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐτοίμασον». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐγγύμασον σεαυτῶ», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Ἐγκακῶ (Σύμμ.). (Παρ. 3,11).

Φέρομαι κακῶς, ἐκ κακίας ἀποφεύγω νὰ πράξω τι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει we'al-taqots, ἦτοι οὔτε νὰ γογγύζης. (Υἱέ μου, μὴ καταφρονῆς τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου, οὔτε νὰ γογγύζης ὅταν ἐλέγχεσαι ὑπ' αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «μηδὲ ἐκλύου», ἦτοι οὔτε νὰ ἀποθαρρύνεσαι. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ μὴ ἐγκακῆσης», προσεγγίζει ἀμυδρῶς μόνον τὸ ἑβραϊκόν, ὅπως περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 27,46. Ἀριθμ. 21,5. Ἦσ. 7,16.

Ἐγκάρδιον (Σύμμ.). (Ἱεζ. 17,3).

Τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ἀπόκρυφον, ἡ καρδιά, εἶδ. τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'eth - tsammereth, ἦτοι τὸ ἐσωτερικόν, τὸ πλεόν ὑψηλόν, τὸ ἐπίλεκτον μέρος, τὴν κορυφήν. (Καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Λίβανον καὶ ἔλαβε τὴν κορυφήν τῆς κέδρου). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ἐπίλεκτα», ἐνν. μέρη τῆς κέδρου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ ἐγκάρδιον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 31,10.

Ἐγκατάσκευος (Ἀκύλ.). (Ἱεζ. 27,24).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἀπλοῦς, ὁ ἐπεξεργασμένος διὰ τεχνικῶν μέσων. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι ἀσαφὲς καὶ περισσότερον εἰς τοὺς Ο', ὅπου παρατηρεῖται καὶ σχετικὸν κενόν. Οὕτως ἦτο ἐπόμενο νὰ δυσχερανθοῦν καὶ ἄλλοι ἀρχαῖοι μεταφρασταί, ὡς ὁ Ἀκύλας καὶ

ὁ Σύμμαχος, εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς οἰκειᾶς ἑβραϊκῆς λέξεως, ἢ μετὰ βεβαιότητος ἐπισήμανσις τῆς ὁποίας καθίσταται δυσχερεστάτη. Θεωρῶ, πάντως, πιθανόν, ὅτι ὁ Ἄκύλας μεταφράζει διὰ τῆς φράσεως «ἐν ἐγκατασκευαίσι εἰλήμμασιν», ἥτοι μὲ περὶ τεχνά περικαλύμματα (ἐνδύματα), τὴν ἑβραϊκὴν *bemakhhlulim biglome*, τὴν δηλοῦσαν, ἐπίσης, πολύτιμα ἐνδύματα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ τῆς μεταφράσεως τῆς δυσχεροῦς λέξεως καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ.

Ἐγκοιμῶμαι (Ἄκύλ.). (Ἰεζ. 29,3).

Κοιμῶμαι εἰς κάποιον τόπον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *harobets*, ἥτοι ὁ ἀναπαυόμενος, ὁ κοιμώμενος. (Σὺ ὁ μέγας δράκων, ὁ ὁποῖος κοιμᾶσαι ἐν μέσῳ τῶν ποταμῶν αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸν ἐγκαθήμενον», ἥτοι τὸν ἐγκατεστημένον, ἀναπαυόμενον καὶ κυριαρχοῦντα. Ὁ Ἄκύλας, μεταφράζων «τὸν ἐγκοιμώμενον», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐγκόμβωμα (Θεοδοτ.). (Ἥσ. 3,20).

Εἶδος γυναικείου ἐνδύματος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wehaqriššurim*, τὸ ὁποῖον ἔχει σχέσιν πρὸς πολυτελὲς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν, πρὸς κεφαλόδεσμον. ([Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, θὰ ἀφαιρέσῃ ὁ Κύριος] ... τοὺς κεφαλοδέσμους). Οἱ Ο' ἔχουν «ψέλια», λέξιν δηλαδὴ, σημαίνουσαν κόσμημα, ἴσως βραχιόλια. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐγκομβώματα», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περιπτου καὶ τοὺς Ο'.

Ἐγκότῃσις (Ἄκύλ.). (Ἰωσηὲ 9,7).

Διαρκῆς ὀργή, μῖσος, μανία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *mastema*, ἥτοι τῶν ἐπιτόκων, τῶν θηλαζόντων (προβάτων). (Ἐλάβεν αὐτὸν ἀπὸ τὰ θηλάζοντα [πρόβατα] καὶ τὸν ἔφερε, διὰ νὰ ποιμάνῃ τὸν Ἰακώβ, τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἰσραήλ, τὴν κληρονομίαν του). Οἱ Ο' ἔχουν «μανία». Ὁ Ἄκύλας, μεταφράζων «ἐγκότῃσις», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, περισσότερον δὲ τοὺς Ο'.

Ἐγκύμων (Σύμμ.). (Ψαλμ. 77 [78],71).

Ἐγγυος, ἐγγυμονοῦσα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *aloth*, ἥτοι τῶν ἐπιτόκων, τῶν θηλαζόντων (προβάτων). (Ἐλάβεν αὐτὸν ἀπὸ τὰ θηλάζοντα [πρόβατα] καὶ τὸν ἔφερε, διὰ νὰ ποιμάνῃ τὸν Ἰακώβ, τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἰσραήλ, τὴν κληρονομίαν του). Οἱ Ο' ἔχουν «τῶν λοχευομένων», ἥτοι τῶν ἐπιτόκων (προβάτων). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐγκύμοσιν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐχαράσσω (Σύμμ.). (*Ἦσ.* 30,8).

Χαράσσω, σκαλίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *khathebah*, ἦτοι γράψε, χάραξε αὐτό. (Τώρα πήγαινε καὶ γράψε [χάραξε] αὐτὸ ἐπάνω εἰς μίαν πινακίδα, ἐμπροσθεν αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*γράψον*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐγγάραξον*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐδνον (Σύμμ.). (*Γέν.* 34,12).

Προικῶν δῶρον, ἰδίᾳ τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν νύμφην ἢ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *moħar*, ἦτοι προίκα. (Ζητήσατε παρ' ἐμοῦ ὅσην προίκα θέλετε ..., ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσετε τὴν κόρην ὡς σύζυγον). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὴν φερνήν*», ἦτοι, ἐπίσης, τὴν προίκα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὸ ἔδνον*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐδραῖος (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 56 [57],8).

Καθήμενος, σταθερός, ἀσφαλής, ἀκίνητος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *paħon*, ἦτοι ἐτοίμη, ἐδραία. (Ἡ καρδία μου εἶναι ἐτοίμη [ἐδραία], Κύριε, ἡ καρδία μου εἶναι ἐτοίμη). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*ἐτοίμη*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐδραία*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐξ Ἰσου ἐπιτυχῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 32 (33),14. 88 (89),38. 89 (90),17. 92 (93),2. 111 (112),7. Παρ. 4,18.

Εἰκαῖος (Σύμμ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.]* 6,20).

Μάταιος, κοινός, ἀσήμαντος, τυχαῖος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'ahad ha-reqim*, ἦτοι εἷς τῶν κοινῶν ἀνθρώπων. (Πόσον ἐδοξάσθη σήμερον ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ὁποῖος ἐγυμνώθη σήμερον ἐνώπιον τῶν θεραπαινίδων τῶν δούλων του, ὡς γυμνώνεται εἷς τῶν κοινῶν ἀνθρώπων!). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἷς τῶν ὀρχουμένων*», ἦτοι ὁποιοσδήποτε τῶν χορευτῶν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰκαίων*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Εἰκαιότης (Ἀκύλ.). (*Παρ.* 30,8).

Ματαιολογία, ματαιότης, ἡ ἰδιότης τοῦ ἀπερισκέπτου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *šawe'*, ἦτοι ματαιότης. (Ἀπομάκρυνε ἀπ' ἐμοῦ τὴν ματαιότητα καὶ τὸ ψεῦδος). Οἱ Ο' ἔχουν «*μάταιον (λόγον)*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εἰκαιότητα*», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Εἰκασμός (Ἀκύλ.). (*Γέν.* 26,12).

Συναγωγὴ συμπεράσματος ἢ ὑπολογισμὸς γιγνόμενος κατ' εἰκασίαν, ἐξ ὑποθέσεως. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *me'a še'arim*, ἤτοι ἑκατονταπλάσια. (Καὶ ἔσπειρεν ὁ Ἰσαὰκ εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ συνέλεξε κατ' ἐκείνο τὸ ἔτος ἑκατονταπλάσια). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐκατοστεύουσαν*», ἤτοι ἑκατονταπλάσιαν (κριθὴν). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐκατὸν εἰκασμούς*», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Εἴλημα (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 39 [40],8).

Κάλυμμα, περικάλυμμα, περιτύλιγμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *bimgillath - serpher*, ἤτοι εἰς τὸν κύλινδρον τοῦ βιβλίου. (Εἰς τὸν κύλινδρον τοῦ βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν κεφαλίδι βιβλίου*», ἤτοι ἐν τῷ βιβλίῳ γενικῶς. Πρόκειται, πιθανώτατα, περὶ τμήματος (κεφαλαίου) βιβλίου ἐν σχήματι κυλίνδρου, εἰληταρίου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐν εἰλήματι βιβλίου*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 27,24, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν ᾿Ασμ. 7,5 (6). Ἰεζ. 27,24.

Εἰλητὸς (Σύμμ.). (Ἰεζ. 2,9).

Ὁ περιτυλιγμένος εἰς κύλινδρον, ὁ συνεστραμμένος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *megillath - serpher*, ἤτοι τόμος βιβλίου, εἰλητάριον. (Καὶ εἶδον ὅτι ὑπῆρχε μία χεῖρ, ἢ ὁποῖα ἦτο ἀπλωμένη πρὸς ἐμὲ καὶ ἐκρατοῦσε ἓνα τόμον βιβλίου [εἰλητάριον]). Οἱ Ο' ἔχουν «*κεφαλὴς βιβλίου*», ὑπὸ τὴν προηγουμένην σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰλητὸν τεύχος*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Εἰλίνδησις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 54 [55],6).

Τὸ κύλισμα εἰς τὴν σκόνην, ἢ κυλίνδησις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *pallatsuth*, ἤτοι φρίκη. (Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπάνω μου, καὶ με περιέβαλεν [με ἐκάλυψεν] ἢ φρίκη). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἐκάλυψέ με*», ἤτοι, ἐπίσης, με περιέβαλεν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εἰλίνδησις*», δὲν ἀποδίδει σαφῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε ἀκολουθεῖ τοὺς Ο'.

Εἰργμὸς (Ἀκύλ.). (Δευτ. 22,9).

Εἰρκή, κάθειρξις, φυλάκισις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *kil'ajim*, ἤτοι δύο διάφορα (σπέρματα). (Δὲν θὰ σπείρης εἰς τὸν ἀμπελώνά σου δύο διάφορα σπέρματα). Οἱ Ο' ἔχουν «*διάφορον*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, ἐκλαβὼν, προφανῶς, τὴν ἑβραϊκὴν λέξιν ὑπὸ

μίαν ἄλλην σημασίαν της (kele' = φυλακή), ἀνέγνωσεν «εἰργμόν». Οὕτω δὲ δὲν ἀπέδωσεν ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο', βεβαίως.

Εἰσακοῆ (Ἀκύλ.). (Γέν. 16,11).

Τὸ ἀκούειν εὐμενῶς, τὸ εἰσακούειν, τὸ ἀκροᾶσθαι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει jisma'e'l, τὸ γνωστὸν ὄνομα «Ἰσμαήλ», τὸ ὁποῖον σημαίνει «ὁ Θεὸς ἀκούει». (Ἰδοῦ, ἐσὺ εἶσαι ἕγγυος καὶ θὰ γεννήσης υἱὸν καὶ θὰ καλέσης τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσμαήλ [ὁ Θεὸς ἀκούει], διότι ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν θλιψίν σου). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «Ἰσμαήλ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εἰσακοῆ Θεοῦ», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Εἰσπνέω (Ἀκύλ.). (Ἐκκλ. 1,5).

Εἰσάγω διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀέρα εἰς τὸν ὀργανισμόν μου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει šo'eph, ἦτοι σπεύδει. (Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καὶ δύει, καὶ σπεύδει πρὸς τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀνέτειλεν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἔλκει», ἦτοι προχωρεῖ. Ὁ Ἀκύλας, ἐκλαβὼν τὴν ἑβραϊκὴν λέξιν ὑπὸ σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἀλλαχοῦ, μεταφράζει «εἰσπνεῖ», καὶ δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Εἰσπράκτης (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 5,13).

Ὁ ἐπιστάτης ἐργατῶν, ὁ ἐργοδηγός, ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, ὁ εἰσπράκτωρ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wehannogesim, ἦτοι καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν ἔργων (οἱ ἐργοδηγοί). (Καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν ἔργων ἐβίαζον αὐτοὺς λέγοντες). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ δὲ ἐργοδιῶκται», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ἐποσπευδόντων τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ οἱ εἰσπράκται», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 39,7.

Εἰσπράσσω (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 3,18).

Συλλέγω χρήματα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει noges, ἦτοι τοῦ ἐποπτεύοντος (τοῦ καταδυναστεύοντος). (Οἱ αἰχμάλωτοι ἀναπαύονται ὁμοῦ, δὲν ἀκούουν τὴν φωνὴν τοῦ ἐποπτεύοντος). Οἱ Ο' ἔχουν «φορολόγου», ἦτοι δημοσίου φοροεισπράκτορος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εἰσπράσσοντος», προσεγγίζει ἀπλῶς τὸ ἑβραϊκόν, περισσότερον ὅμως ἀκόλουθεῖ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ζαχ. 10,4. Βλ. καὶ εἰσπράκτης.

Ἐκβιαστῆς (Ἀκύλ.). (Παρ. 6,7).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐκβιάζει, καταπιέζει, ἐξαναγκάζει, ὁ τύραννος.

Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *šoter*, ἥτοι ἐπιστάτην ἔργων (πιέζοντα διὰ τὴν ἐπίσπευσιν αὐτῶν). (Ἄν καὶ δὲν ἔχει ἄρχοντα, ἐπιστάτην ἢ κυβερνήτην [έτοιμάζει τὴν τροφήν αὐτοῦ κατὰ τὸ θέρος]). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸν ἀναγκάζοντα», ἐν προφανεῖ σημασίᾳ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκβιαστήν», προσεγγίζει ὁπωσδήποτε τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Ἐκβιβασμός (Ἀκύλ.). (*Α' Βασ. [Σαμ.] 15,23*).

Ἐκτέλεσις ἀποφάσεως, ἐκδιώξις. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wajjim'asekha*, ἥτοι σὲ ἀπέρριψεν. (Ἐπειδὴ ἀπέρριψες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, σὲ ἀπέρριψε καὶ αὐτὸς ἀπὸ βασιλείᾳ). Ἡ ἐβραϊκὴ αὕτη λέξις ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκδιώξεως ἐνταῦθα. Οἱ Ο' ἔχουν ἐν προκειμένῳ «καὶ ἐξουδενώσει σε», ἥτοι θὰ σὲ περιφρονήσῃ καὶ θὰ σὲ ἐκδιώξῃ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκβιβασμός», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκβιβαστής (Ἀκύλ.). (*Ἰησ. Ν. 1,10*).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ κάποιαν ἀπόφασιν, ὁ ἄρχων, ὁ κυβερνήτης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'eth - šotere*, ἥτοι τοὺς ἄρχοντας (τοὺς ἀξιωματούχους). (Καὶ διέταξεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, λέγων). Οἱ Ο' ἔχουν «τοῖς γραμματεῦσιν», ὑπὸ ἔννοιαν διάφορον τῆς συνήθους. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τοῖς ἐκβιβασταῖς», προσεγγίζει ἱκανοποιητικῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται ὁμως τῶν Ο', οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε δὲν μεταφράζουν ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν ἐνταῦθα. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 16,18.

Ἐκβλαστώ (Σύμμ.). (*Ψαλμ. 103 [104],14*).

Ἐκβλαστάνω, βλαστάνω, φύομαι, φυτρώνω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *matsmiah*, ἥτοι ἐκεῖνος διὰ τοῦ ὁποῖου φυτρώνει κάτι. (Ἐσὺ ὁ ὁποῖος κάμνεις τὸν χόρτον νὰ φυτρώσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «ὁ ἐξανατέλλων», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὁ ἐκβλαστών», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκβλητος (Σύμμ.). (*Ἰὼβ 3,7*).

Ὁ ἀπόβλητος, ὁ ἐκβληθεὶς, ὁ ἀπορριπτέος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *galmud*, ἥτοι ἄκαρπος, ἄγονος. (Ἄς εἶναι ἄκαρπος ἢ νύξ ἐκεῖνη, καὶ ἄς μὴ ἀκουσθῇ φωνὴ χαρμὸςυνος κατ' αὐτήν). Οἱ Ο' ἔχουν «ὀδύνη», ἥτοι ἄς εἶναι ἐπώδυνος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐκβλητος», προσεγγίζει ἀκροθιγῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερον τοὺς Ο'.

Ἐκβρασμα (Σύμμ.). (*Λευιτ. 13,18*).

Δερματικὸν ἐξάνθημα, ἢ ψώρα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *šehin*, ἦτοι ἔλκος, πληγή. (Ἐὰν κάποιος ἄνθρωπος εἶχεν εἰς τὸ σῶμά του ἔλκος, τὸ ὁποῖον ἐθεραπεύθη [...νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν ἱερέα...]). Οἱ Ο' ἔχουν, ὡσαύτως, «*ἔλκος*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκβρασμα*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 6.

Ἐκβράσσω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 57,20).

Ἐκβάλλω εἰς τὴν ξηράν, ἐξωθῶ, ἐξάγω, ἐκρίπτω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wajjigrešu*, ἦτοι ἐκρίπτουν (ἐξάγουν). (Οἱ ἀσεβεῖς εἶναι ὡς ἡ τεταραγμένη θάλασσα, ἢ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ, καὶ τὰ ὕδατα αὐτῆς ἐκρίπτουν βόρβορον καὶ πηλόν). Εἰς τοὺς Ο' δὲν μεταφράζεται ἡ λέξις αὕτη, λόγῳ κολοβώσεως τοῦ οἰκείου στίχου. Ὑπάρχει ὁμως τὸ αὐτὸ ἐβραϊκὸν ρῆμα εἰς τὴν Νιφὰλ διάθεσιν (*nigraš*, ἦτοι τεταραγμένη, ταρασσομένη [*«ἐκβρασσομένη»* ἔχει ὁ Σύμμαχος]), εἰς τὸ α' ἡμιστίχιον, ὅπου μεταφράζεται ὑπ' αὐτῶν «*κλυδωνισθήσονται*», ἦτοι θὰ κλυδωνισθοῦν (ὡς ἡ ταρασσομένη θάλασσα). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ἐκβράσσει*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκὸν τοῦτο ρῆμα εἰς τὴν Κὰλ διάθεσιν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Ἐκδικία (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 63,4).

Ἐκδίκησις, ἐκδίκασις, ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *paqam*, ἦτοι ἐκδικήσεως (τιμωρίας). (Διότι εἰς τὴν καρδίαν μου ἦτο ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως, καὶ τὸ ἔτος τῆς λυτρώσεώς μου ἐφθασεν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀνταποδόσεως*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περίπου σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐκδικίας*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 59,17, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ.

Ἐκδοκιμάζω (Σύμμ.). (Ἰὼβ 7,18).

Δοκιμάζω πλήρως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *tibhanennu*, ἦτοι δοκιμάξεις αὐτόν, τὸν ὑποβάλλεις εἰς δοκιμασίαν. (Ἐπισκέπτεσαι αὐτόν καθ' ἐκάστην πρωίαν καὶ τὸν ὑποβάλλεις εἰς δοκιμασίαν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν). Οἱ Ο' ἔχουν «*κρίνεις αὐτόν*», ἦτοι τὸν δοκιμάξεις, τὸν κρίνεις. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκδοκιμάξεις αὐτόν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Ἐκδυναστεύω (Σύμμ.). (Ἰερ. 27 [50],17).

Ἵπερηνικῶ, ἐπικρατῶ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *itstsemo*, ἦτοι συνέτριψε τὰ ὀστέα αὐτοῦ. (Καὶ ὕστερον ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνος, συνέτριψε τὰ ὀστέα αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «κατέφαγεν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐξεδυνάστευσεν αὐτοῦ», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκθάλλω (Σύμμ.). (Ἰσμ. 2,13).

Θάλλω, ἀνθίζω, ἐκφύω ἄνθη. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *haneta*, ἦτοι «βγάζει». (Ἡ συκῆ «βγάζει» τὰ σῦκά της). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐξήνεγκεν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐξέθηλεν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκθάμβησις (Ἀκύλ.). (Ἡσ. 52,12).

Ἐκπληξις, ἔκστασις, ἐκφοβισμός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lo' behiprazon*, ἦτοι ὄχι ἐν σπουδῇ, ὄχι ταχέως. (Δὲν θὰ ἐξέλθετε ἐν σπουδῇ, οὔτε θὰ ὀδοιπορήσετε τρέχοντες). Οἱ Ο' ἔχουν «οὐ μετὰ ταραχῆς». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οὐκ ἐν ἐκθαμβήσει», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀλλ' ἀκολουθεῖ περισσότερο τοὺς Ο'.

Ἐκθερμαίνω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 38 [39],4).

Θερμαίνω τελείως, πλήρως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ham*, ἦτοι ἐθερμάνθη. (Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, ἐνῶ ἐμελέτων, ἦναπεν [ἐντός μου] πῦρ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «ἐθερμάνθη». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐξεθερμάνθη», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ ἀπολύτως καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐκθέτης (Σύμμ.). (Γ' [Α'] Βασ. 6,4).

Ἐξώστης, «μπαλκόνι». Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hallone*, ἦτοι παράθυρα, θυρίδες. (Καὶ κατεσκεύασεν εἰς τὸν οἶκον παράθυρα ἠσφαλισμένα με ξύλα). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «θυρίδας». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐκθέτας», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκκαῶ (Σύμμ.). (Ἰερ. 18,12).

Λιποψυχῶ, δειλιῶ, ἀποθαρρύνομαι, ἀποκάμνω, παύω νὰ ἐλπίζω. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερές. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *po'as*, ἦτοι εἰς μάτην, εἶναι μάταιον. (Ἀλλὰ θὰ εἶπουν αὐτὸ εἶναι μάταιον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀνδρυσόμεθα», ἦτοι θὰ ἀντισταθῶμεν. Οὕτω διαπιστοῦται, ὅτι τὸ μὲν ἐβραϊκόν κείμενον ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας, τὸ δὲ τῶν Ο' ἔχει, ἀντιθέτως, τὴν ἔννοιαν τῆς

αντιστασέως. Ἐν προκειμένῳ ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «έξεκακήσαμεν», ἀποδίδει τὸ ἐβραϊκὸν καὶ διαφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐκκαυλῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 128 [129],6).

Σχηματίζω καυλόν, ἀναπτύσσω βλαστόν, κορμόν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *šeqqadmāth šalaph*, ἥτοι πρὶν ἀκόμη ἀναπτύξει βλαστόν. (Θὰ γίνουιν ὅπως ὁ χόρτος τῶν δωμάτων, ὁ ὁποῖος ξηραίνεται πρὶν ἀκόμη ἀναπτύξει βλαστόν). Οἱ Ο' ἔχουν «*πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι*», ἥτοι πρὶν ἀκόμη ἐκριζωθῆ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πρὸ τοῦ ἐκκαυλῆσαι*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, καὶ ἀφίσταται τῶν Ο'. Ἐπειδὴ εἶναι ὀφθαλμοφανὲς ὅτι ὑφίσταται ἐρμηνευτικὸν πρόβλημα ἐνταῦθα, σημειῶνω ὅτι οἱ ἐρμηνευταὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξομαλύνουν τοῦτο διὰ τῆς υἰοθετήσεως ποικίλων ἐνδιαφερουσῶν κριτικῶν εἰκασίῶν, αἱ ὁποῖαι προβάλλουν τὴν παρ' Ο' γραφὴν ὡς προτιμότεραν.

Ἐκκαυσις (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 64, 2 [1]).

Καῦσις, πυράκτωσις. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *kiqdoah*, ἥτοι ὅπως ὅταν καίη. (Ὅπως τὸ πῦρ, ὅταν καίη θάμνους, ὅπως τὸ πῦρ, ὅταν κάμνη τὸ ὕδωρ νὰ κοχλάξῃ...). Οἱ Ο' ἀποδίδουν ἄλλως πως τὸ κείμενον, ἔχοντες «*ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται...*». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*ὡς ἐκκαυσις*», προσεγγίζει σχετικῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ τῶν Ο', οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε δὲν μεταφράζουιν αὐτὸ πιστῶς. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐκκλισις (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 9,9).

Παρέκκλισις, ἀπόκλισις, λοξοδρομία, ἀποστασία, ἠθικὴ ἐκτροπή, διαφθορά. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *mutte*, ἥτοι διαφθοράς. (Ἡ γῆ εἶναι πλήρης αἱμάτων καὶ ἡ πόλις πλήρης διαφθοράς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀδικίας*», προσθέτουιν δὲ ἐν συνεχείᾳ «*καὶ ἀκαθαρσίας*», ἀναγνώσαντες, προφανῶς, καὶ τὴν λέξιν *wetum'a*³⁴. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐκκλίσεως*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, διαφοροποιούμενος ἀπὸ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰερ. 35 (28),16, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἰερ. 35 (28),16. 36 (29),32. Ἰεζ. 9,9, καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἦσ. 58,6. Ἰεζ. 9,9.

Ἐκκοπή (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 51,1).

34. Βλ. *Biblia Hebraica*, ἐκδ. R. Kittel, ἐν τῷ χωρίῳ.

Ἐποκοπή, ἀκρωτηριασμός, ἐγγάραξις διὰ μαχαίρας. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hutstsabtem*, ἤτοι ἐλατομήθητε. (Στρέψατε τὸ βλέμμα σας εἰς τὸν βράχον [ἐκ τοῦ ὁποίου] ἐλατομήθητε καὶ εἰς τὸν λάκκον [ἐκ τοῦ ὁποίου] ἀνωρύχθητε). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐλατομήσατε». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πρὸς ἐκκοπήν», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἔννοιαν, ἀποδίδει καλῶς, καίτοι ὄχι ἐπακριβῶς, τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκκοπος (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 43,24).

Κατάκοπος, κουρασμένος, ἐξηντλημένος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hoga-tani*, ἤτοι μὲ ἐκούρασες. (Μὲ ἐβάρυνες μὲ τὰς ἀμαρτίας σου, μὲ ἐκούρασες μὲ τὰς ἀνομίας σου). Οἱ Ο' ἔχουν «προέστην σου», ἤτοι σὲ ἐπροστάτευσαν. Ὁ Θεοδοσίω, μεταφράζων «ἐκκοπον (ἐποίησάς με)», ἀποδίδει μᾶλλον ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀρίσταται ὁμῶς τῶν Ο'.

Ἐκλανθάνομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 12 [13],2).

Λησμονῶ, ξεχνῶ τελείως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *tiškaheni*, ἤτοι θὰ μὲ λησμονῆς. (Μέχρι πότε, Κύριε, θὰ μὲ λησμονῆς τελείως;). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπιλήση μου», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐκλανθάνη μου» ἀποδίδει λιαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ σχετικῶς καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐκλεκτῶ (Μέσ.). (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 52,11).

Ἀποχωρίζομαι, ἀπομακρύνομαι, ἀποκόπτομαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hibbaru*, ἤτοι νὰ καθαρισθῆτε ἠθικῶς. (Νὰ καθαρισθῆτε ἠθικῶς, σεῖς, οἱ ὅποιοι βασιτάζετε τὰ σκευὴ τοῦ Κυρίου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀφορίσθητε», ἤτοι νὰ ἀποχωρισθῆτε ἀπὸ πᾶν ἀκάθαρτον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκλεκτώθητε», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἔννοιαν, προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, κατὰ βάσιν δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκλεκτῶς (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 2,11 [12]).

Κατ' ἐκλογὴν, κατ' ἐπιλογὴν, ἐπιλέκτως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *bar*, ἤτοι καθαρῶς, ἐκλεκτῶς, εἰλικρινῶς. (Προσκυνήσατε καθαρῶς, εἰλικρινῶς). (Ἐπειδὴ τὸ *bar* ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ υἱοῦ, δύναται τις νὰ μεταφράσῃ ἐνταῦθα καὶ «προσκυνήσατε τὸν υἱόν»). Οἱ Ο' ἔχουν «παιδείας». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκλεκτῶς», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὀλίγον τι δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκλιμῶσσω (Ἀκύλ.). (Δευτ. 28,65).

Ἐξαντλοῦμαι, λιποθυμῶ ἐκ λιμοῦ, ἐκ πείνης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει

weda'abon, ἦτοι καὶ λιποθυμοῦσαν (ψυχὴν). (Θὰ σοῦ δώση ὁ Κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀνήσυχον καὶ ἐξηντλημένους ὀφθαλμοὺς καὶ λιποθυμοῦσαν ψυχὴν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ τηκομένην (ψυχὴν)*», ἦτοι ψυχὴν, ἢ ὁποῖα νὰ διαλύεται καὶ νὰ λειώνη. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐκλιμώσσουσαν*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐκλογὴ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 22,7).

Ἐπιλογή, προτίμησις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *miḥbar*, ἦτοι αἱ πλέον ἐκλεκταί. (Αἱ πλέον ἐκλεκταὶ κοιλάδες σου ἐγένμισαν ἀπὸ ἄρματα, καὶ οἱ ἵππεῖς παρετάχθησαν εἰς τὴν πύλην). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*αἱ ἐκλεκταί*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐκλογαί (κοιλάδων σου)*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν 37,24.

Ἐκμύζησις (Ἀκύλ.). (Παρ. 30,33).

Ἀπομύζησις, θηλασμός, ἀπορρόφησις, ἐκπίεσις, ἔκθλιψις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *umits*, ἦτοι καὶ ἡ ἔκθλιψις (καὶ ἡ πίεσις). (Καὶ ἡ ἔκθλιψις τῆς ρινὸς ἐξάγει αἷμα). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐὰν δὲ ἐκπιέζης*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ἐκμύζησις*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Ἐκμυζῶ (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 66,11).

Ἀπομυζῶ τελείως, θηλάζω ἐντελῶς, ἐκθηλάζω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *lema'an tamotstsu*, ἦτοι διὰ νὰ ἐκθηλάσετε. (Διὰ νὰ ἐκθηλάσετε καὶ νὰ εὐφρανθῆτε ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης τῆς). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ἵνα ἐκθηλάσαντες*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἵνα ἐκμυζήσητε*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Σημειωτέον ὅτι οἱ Θεοδοτίων καὶ Σύμμαχος μεταφράζουσαν ἐν προκειμένῳ «*ἵνα ἀμέλξετε*».

Ἐκνικῶ (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 1,8).

Νικῶ πλήρως, κατανικῶ, ὑπερισχύω, ἐπικρατῶ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *ledaber*, ἦτοι νὰ ὑπερνικήσῃ. (Ὅλα τὰ πράγματα εἶναι κοπιώδη, δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ τὰ ὑπερνικήσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοῦ λαλεῖν*», ἦτοι νὰ εἴπῃ, νὰ ἀναφέρῃ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκνικῆσαι λέγοντα*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, βασικῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκνοια (Ἀκύλ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.] 6,7*).

Ἀναισθησία, ἀπώλεια τῶν αἰσθήσεων. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει 'al - haš-šai, ἥτοι διὰ τὴν ἀσέβειαν (τὴν ἀνευλάβειαν). (Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐκεῖ διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπὶ τῇ προπετεία», ἀλλ' εἰς τινα χειρόγραφα δὲν ὑπάρχει ἢ φράσις αὕτη. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπὶ τῇ ἐκνοία», προσεγγίζει τὸ ἔβραϊκόν, βασικῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκπέταμαι (Ἀκύλ.). (*Ἦσ. 30,6*).

Πετῶ καὶ φεύγω, ἐξαφανίζομαι. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει me'orherh, ἥτοι ὁ πτερωτός, ὁ πηδῶν. (Εἰς τὴν χώραν τῆς θλίψεως καὶ τῆς ἀγωνίας, ὅπου ἡ λέαινα καὶ ὁ βρυχώμενος λέων, ἡ ἔχιδνα καὶ ὁ πηδῶν ὄφις). Οἱ Ο' ἔχουν «πετομένων», ἥτοι μὲ πτερὰ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκπετάμενος», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ὁ Θεοδοσίων καὶ ὁ Σύμμαχος μεταφράζουν ἐν προκειμένῳ «πετόμενος».

Ἐκπετασμός (Ἀκύλ.). (*Ἰὼβ 36,29*).

Ἐξάπλωσις, ἀπλωμα, ἀνοιγμα. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει mihrrese, ἥτοι τὰς ἐξαπλώσεις. (Δύναται νὰ ἀντιληφθῇ τις τὰς ἐξαπλώσεις τῶν νεφῶν καὶ τὸν κρότον τῶν σκηνῶν του;). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀπεκτάσεις», ἥτοι ἀνοίγματα, ἀπλώματα, ἐκτάσεις. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐκπετασμούς», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκπληξις (Σύμμ.). (*Ψαλμ. 30 [31],23*).

Κατάπληξις, ζάλη, ἀπορία, τρόμος, φόβος. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει beharhezi, ἥτοι ἐν τῇ ταραχῇ μου. (Καὶ ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ταραχῇ μου ἀπερρίφθην μακρὰν τῶν ὀφθαλμῶν σου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν τῇ ἐκστάσει μου», ἥτοι ἐν τῇ ἐκπλήξει μου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν τῇ ἐκπλήξει μου», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, συμφωνεῖ ὁμως περισσότερο πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 63 (64),2. 87 (88),17. Ἰὼβ 4,13. Ἰεζ. 26,16, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Α' Βασ. (Σαμ.) 14,15.

Ἐκπονῶ (Σύμμ.). (*Ψαλμ. 67 [68],10*).

Ἐπεξεργάζομαι, κατασκευάζω, δημιουργῶ κάτι μὲ ἐπιμέλειαν καὶ κόπους, μοχθῶ, ὑποβάλλομαι εἰς σκληροὺς κόπους. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει weni'a, ἥτοι καὶ ὅταν ἐξασθενῇ. (Ἀποστέλλεις βροχὴν, Κύριε, ἄφθονον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ὅταν ἐξασθενῇ, ἐσὺ τὴν

Ἐκτορνεύω (Σύμμ.). (Ἐξ. 25,35 [36]).

Τορνεύω, ἐπεξεργάζομαι περιτέχνως. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *miqṣa*, ἥτοι ἔργον γλυπτὸν, σφυρηλατημένον, τορνευτόν. (Τὸ ὅλον αὐτῆς θὰ εἶναι ἐν τορνευτόν ἔργον ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τορρευτή*», ἥτοι, ἐπίσης, γλυπτὴ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκτετορνευμένη*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκτοτε (Σύμμ.). (Ἥσ. 16,13).

Ἀπὸ τότε. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *me'az*, ἥτοι ἀπὸ τότε (ἔπειτα). (Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶχεν εἶπει ὁ Κύριος περὶ τοῦ Μωάβ ἀπὸ τότε). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὀπότε καὶ ἐλάλησεν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκτοτε*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκτρουχούμαι (Σύμμ.). (Ἥσ. 24,6).

Κατατρούχομαι, βασανίζομαι, φθείρομαι, καταπονοῦμαι, καταβάλλομαι, ἐξαντλοῦμαι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *haqu*, ἥτοι κατεκαύθησαν, ὀλιγόστευσαν, ἠλαττώθησαν. (Διὰ τοῦτο κατεκαύθησαν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς καὶ ὀλίγοι ἄνθρωποι παρέμειναν). Οἱ Ο' ἔχουν «*πτωχοὶ ἔσονται*», τὸ ὁποῖον ὁμως δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ πρωτότυπον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκτρουχωθήσονται*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ τῶν Ο', οἱ ὁποῖοι, ἄλλως τε, δὲν μεταφράζουν πιστῶς ἐνταῦθα.

Ἐκυρὸς (Ἀκύλ.). (Γέν. 38,25).

Πατὴρ τοῦ ἧ τῆς συζύγου, πενθερός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *'el-hamiha*, ἥτοι πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς. (Αὐτὴ δέ, ὅταν ὠδηγεῖτο ἔξω, παρήγγειλεν εἰς τὸν πενθερὸν τῆς τὰ ἐξῆς). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πρὸς τὸν ἐκυρὸν (αὐτῆς)*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ κείμενον, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τῶν Ο'.

Ἐκφευξίς (Σύμμ.). (Ψαλμ. 54 [55],9).

Δραπέτευσις, διαφυγή, διολίσθησις, διάσωσις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *miḥlat li*, ἥτοι τὴν φυγὴν μου. (Θὰ ἐπετάχονον τὴν φυγὴν μου περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν καταλιγίδα). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὸν σώζοντά με*», ἐνν. τὸν Θεόν, ὅστις θὰ βοηθήσῃ τὸν ἀγωνιῶντα ψαλμῶδον νὰ διαφύγῃ, διὰ νὰ διασωθῇ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὴν ἐκφευξίν μου*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ ὁμως καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐκφθείρω (Θεοδοτ.). (*Ἦσ.* 54,16).

Φθείρω τελείως, καταστρέφω ἐξ ὀλοκλήρου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lehabbel*, ἥτοι διὰ νὰ καταστρέφῃ, νὰ ἐξολοθρεύῃ. (Ἐγὼ ἔπλασα καὶ τὸν καταστροφέα, διὰ νὰ ἐξολοθρεύῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «*οὐκ (εἰς ἀπώλειαν) φθείραι*», μεταβάλλοντες οὕτω τὸ πραγματικὸν νόημα τοῦ κειμένου. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*τοῦ ἐκφθείραι*», ἀποδίδει λῆαν ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ ὁμως καὶ πρὸς τοὺς Ο', οἵτινες δὲν ἀποδίδουν ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐκφυμα (Σύμμ.). (*Λευιτ.* 13,7).

Ἐκβλάστημα, ἐξάνθημα, ἀπόστημα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hammisprahath*, ἥτοι ἡ ψώρα. (Καὶ ἐὰν ἐξαπλωθῇ ἡ ψώρα ἐφ' ὄλου τοῦ δερματος, ... πρέπει νὰ τὸν δῆ πάλιν ὁ ἱερεὺς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ σημασία*», ἥτοι τὸ σημεῖον, τὸ σημάδι. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὸ ἐκφυμα*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκφύω (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 103 [104],14).

Παράγω, γεννῶ, τίκτω, κάμνω νὰ βλαστήσῃ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lehotsi'*, ἥτοι διὰ νὰ ἐξαχθῇ (νὰ παραχθῇ). (Διὰ νὰ ἐξαχθῇ τροφή ἀπὸ τὴν γῆν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοῦ ἐξαγαγεῖν*», ἥτοι διὰ νὰ παραχθῇ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς τὸ ἐκφῦσαι*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐκχλευάζω (Σύμμ.). (*Παρ.* 14,9).

Χλευάζω, ἐμπαίζω, περιγελῶ, καταφρονῶ. Τὸ κείμενον εἶναι δυσνόητον ἐνταῦθα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jalits*, τὸ ὁποῖον σχετίζεται πρὸς τὴν εἰρωνείαν, τὴν χλεύην καὶ τὴν καταφρόνησιν. (Οἱ ἄφρονες γελοῦν μὲ τὴν ἀμαρτίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὀφειλήσουσιν*», ἥτοι θὰ χρειασθοῦν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐκχλευάζουσιν*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐκχύνομαι (Θεοδοτ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.]* 14,14).

Ἐκχέομαι, χύνομαι, πίπτω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hanniggarim*, ἥτοι αὐτὸ τὸ ὁποῖον χύνεται. (Θὰ ἀποθάνωμεν ὅπωςδήποτε καὶ εἴμεθα ὅπως τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον χύνεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συναχθῇ πάλιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὸ καταφερόμενον*», ἥτοι αὐτὸ τὸ ὁποῖον πίπτει κάτω, τὸ ὁποῖον χύνεται. Ὁ

Θεοδοτίων, μεταφράζων «τὸ ἐκχυνόμενον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐκχώννυμι (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 17,17).

Ἐκχώννω ἀνάχωμα, πρόχωμα. Τὸ ἔβραϊκόν ἔχει *bisprokh solela*, ἥτοι ὑψώνων ἀναχώματα. (Δὲν θὰ ἐπιτύχη τίποτα ὁ Φαραὼ εἰς τὸν πόλεμον ... ὑψώνων ἀναχώματα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν χαρακοβολία», ἥτοι διὰ τῆς κατασκευῆς χαρακωμάτων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν τῷ ἐκχῶσαι πρόσχωμα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Ἐλασις (Ἀκύλ.). (Δ' [B'] Βασ. 9,20).

Ἀπέλασις, πορεία. Ἡ λέξις ἀπαντᾷ δις ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ. Τὸ ἔβραϊκόν ἔχει *wehamminhag keminhag*, ἥτοι καὶ ἡ πορεία εἶναι ὡς ἡ πορεία... (Καὶ ἡ πορεία εἶναι ὡς ἡ πορεία τοῦ Ἰοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναμεσσί, διότι αὐτὸς ὀδηγεῖ μετὰ μανίας). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ὁ ἄγων ἦγεν», ἐν τῇ αὐτῇ περίπου ἐννοίᾳ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἡ ἔλασις ὡς ἔλασις», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, δὲν ἀφίσταται δὲ βασικῶς καὶ τῶν Ο'.

Ἐλαφίνης (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 24,3).

Μικρὸ ἔλαφος, νεογνὸν αὐτῆς. Τὸ ἔβραϊκόν ἔχει *hajje'elim*, τὸ ὁποῖον, πιθανῶς, εἶναι τοπωνύμιον καὶ σημαίνει «(βράχοι) τῶν ἀγρίων αἰγῶν». (Καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους τῶν ἀγρίων αἰγῶν). Οἱ Ο', φρονούντες καὶ αὐτοί, προφανῶς, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοποθεσίας, ἔχουν «Σαδαιέμ». (Σημειωτέον ὅτι ἄλλη γραφή ἔχει «τῶν ἐλάφων»). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τῶν ἐλαφίνων», προσεγγίζει τὸ ἔβραϊκόν.

Ἐλάφιον (Θεοδοτ.). (Παρ. 5,19).

Νεβρός, ὑποκοριστικὸν τῆς ἐλάφου, μικρὸ ἔλαφος, ἐλαφάκι. Τὸ ἔβραϊκόν ἔχει *weja'alath*, ἥτοι καὶ αἴγαγρος. (Ὡς ἔλαφος γοητευτικὴ καὶ ὡς αἴγαγρος θελκτικὴ [ἄς εἶναι διὰ σέ]). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ πῶλος». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ ἐλάφιον», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἔβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐλεῖσμός (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 45 [38], 26).

Ἐλεος, οἶκτος, ἰκεσία, δέησις. Τὸ ἔβραϊκόν ἔχει *thehinnathi*, ἥτοι

τὴν δέησίν μου (τὴν παράκλησίν μου). (Ἐπέβαλον τὴν παράκλησίν μου πρὸς τὸν βασιλέα, νὰ μὴ μὲ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωνάθαν καὶ ἀποθάνω ἐκεῖ). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸ ἔλεός μου», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ἐπίσης, τῆς δεήσεως, τῆς παρακλήσεως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸν ἐλεῖσμόν μου», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 43 (36),7.

Ἐλεφαντίσις (Σύμμ.). (Δευτ. 28, 27).

Νόσος τοῦ δέρματος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *ubeheres*, ἦτοι καὶ μὲ ξυσμόν. (Ὁ Κύριος θὰ σὲ πατάξῃ μὲ τὴν δερματικὴν πληγὴν τῆς Αἰγύπτου ... καὶ μὲ ξυσμόν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ κνήφῃ», ἦτοι καὶ μὲ κνησμόν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐλεφαντιάσει», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ σαφῶς καὶ τοὺς Ο'.

Ἐλλαμβάνομαι (Θεοδοτ.). (Παρ. 30,28).

Στηρίζομαι, πιάνομαι, ἀρπάζομαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *tethappes*, ἦτοι στηρίζεται, πιάνεται. (Ὁ ἀσκάλαβος [τὸ σαμαμίθι - ἐβραϊστὶ *semamith*], στηρίζεται μόνον εἰς τὰς χεῖράς του [ἐνν. εἰς τοὺς ἐμπροσθίους πόδας του], καὶ ὅμως ζῆ μέσα εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ἐρειδόμενος». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐλλαμβανόμενος», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐμβόλισμα (Θεοδοτ.). (Ἰεζ. 16,16).

Ἡ παρεμβολή, τὸ παρεμβληθέν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *telu'oth*, ἦτοι ποικιλόχρωμα. (Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἐνδυμάτων σου καὶ κατεσκεύασες διὰ σὲ ὑψηλοὺς τόπους μὲ ποικίλα χρώματα, καὶ ἐξεπορευέθης ἐπ' αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «ραπτά», ἦτοι (ἐρ)ραμμένα (εἰδωλα). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐμβολίσματα», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Ἐμβράσσω (Ἀκύλ.). (Γέν. 40,6).

Ταράσσομαι, ἀναταράσσομαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *zo'arhim*, ἦτοι περιίλυποι, τεθλιμμένοι, ἀνήσυχτοι. (Καὶ ἦλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰωσήφ τὴν πρωΐαν καὶ εἶδεν ὅτι ἦσαν ἀνήσυχτοι). Οἱ Ο' ἔχουν «τεταραγμένοι». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐμβρασσόμενοι», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἦσ. 57,20, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος καὶ τοῦ Συμμάχου ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ.

Ἐμβρόμησις (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 15,17).

Δυσφορία, δυσανασχέτησις, ἐπίπληξις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *za'am*, ἦτοι μὲ ὀργήν, μὲ θυμόν. (Ἐκάθησα μόνος, λόγῳ τῆς ἰσχυρᾶς δυνάμεώς σου, διότι σὺ μὲ ἐγέμισες μὲ ὀργήν). Οἱ Ο' ἔχουν «*πικρίας*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐμβρομήσεως*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ μᾶλλον καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 37 (38),4. Ἰερ. 10,10. Ὡσηὲ 7,16, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἠσ. 30,27 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ψαλμ. 37 (38),4. 75 (76),7. Ἰερ. 15,17. Ἰεζ. 21,31 (36). Ὡσηὲ 7,16.

Ἐμβρουον (Θεοδοτ.). (Ἰωβ 3,16).

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον κυοφορεῖται, τὸ νεογνόν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ke'olelim*, ἦτοι ὡς βρέφη, ὡς νήπια. (Ὡς κρυφὸν ἐξάμβλωμα δὲν θὰ εἶχον ὑπάρξει, ὡς βρέφη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδον τὸ φῶς). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ὡσπερ νήπιοι*». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*ἐμβρουον*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐμμομος (Σύμμ.). (Μαλ. 1,14).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει μῶμον, ἐλάττωμα, ὁ ἐφθαρμένος, ὁ διεφθαρμένος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *mošhath*, ἦτοι ἐλαττωματικόν, διεφθαρμένον. (Κατηραμένος νὰ εἶναι ὁ ἀπατεῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει εἰς τὴν ποίμνην του ἀρσενικὸν [ζῶον], τὸ ὁποῖον ἔχει τάξει, ἀλλὰ προσφέρει εἰς τὸν Κύριον ἐλαττωματικόν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*διεφθαρμένον*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐμμομον*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Ἐμπαγή (Σύμμ.). (Παρ. 11,15).

Ἀσφάλεια. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *boteah*, ἦτοι ἀσφαλῆς. (Αὐτὸς ὁ ὁποῖος μισεῖ τὴν ἐγγύησιν εἶναι ἀσφαλῆς). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ἀσφαλείας*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐμπαγᾶς*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐμπαράσκειος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 26 [27],3).

Παρεσκευασμένος, προητομασμένος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *maħane*, ἦτοι στράτευμα, στρατιά. (Ἐὰν παραταχθῆ ἔναντίον μου ὄλοκληρον στράτευμα, δὲν θὰ φοβηθῆ ἡ καρδιά μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*παρεμβολή*», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐμπαράσκειος*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐμπροστίης (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 30,6).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος προκαλεῖ ἐμπροστίον, πυρκαϊάν, ἢ πυρπολεῖ, κατακαίει ἐκ προθέσεως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wesagraph*, ἥτοι καὶ τοῦ κατακαίοντος, τοῦ δηλητηριάζοντος, τοῦ ἰοβόλου ὄφραως. (Εἰς τὴν χώραν τῆς θλίψεως καὶ τῆς στενοχωρίας, ὅπου ... ἡ ἔχιδνα καὶ ὁ δηλητηριώδης περωτὸς [ὁ πηδῶν] ὄφρις, θὰ μεταφέρουν τὰ πλούτη των εἰς τοὺς ὤμους ὀναριῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀσπίδων*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ἐμπροστίης*», προσεγγίζει ἐμφανῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ἀντίστοιχος λέξις ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ κατακαίειν, χρησιμοποιουμένη καὶ πρὸς δήλωσιν τοῦ κατακαίοντος δηλητηριώδους ὄφραως· προσεγγίζει δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ ἐν Δευτ. 8,15.

Ἐμπρόθεσμος (Σύμμ.). (Ἰεζ. 21,25 [30]).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ ἢ γίνεται ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας, ἐντὸς ὠρισμένου χρονικοῦ διαστήματος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *qets*, ἥτοι τὸ πέρας, τὸ τέλος. (Καὶ σύ, ἀσεβῆ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραήλ, τοῦ ὁποίου ἤλθεν ἡ ἡμέρα, ὅτε ὁ καιρὸς τῆς ἀδικίας ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος...). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*πέρας*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐμπρόθεσμος*», προσεγγίζει ἀπλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 35,5, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τῶν Ἀκύλα καὶ Θεοδοτίωνος ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ.

Ἐμπτίσσω (Θεοδοτ.). (Παρ. 27,22).

Ἐκλεπιζῶ, ἀποφλοιῶν σιτηρά, τρίβω, πτίσσω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *bethokh hariphoth*, ἥτοι ἐν μέσῳ σίτου, τὸν ὁποῖον κοπανίζουσιν. (Ἀκόμη καὶ ἂν κτυπήσῃ τὸν ἄφρονα μὲ κόπανον, ἐν μέσῳ κοπανιζομένου σίτου, δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ ἢ ἀφροσύνη του). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν μέσῳ συνεδρίου*», ἥτοι εἰς δημόσιον χώρον (ἐνώπιον ἄλλων ἀνθρώπων). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*ἐν μέσῳ τῶν ἐμπτισσομένων*», προσεγγίζει ἀρκούντως τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

Ἐμφύσημα (Σύμμ.). (Ἰὰβ 37,10).

Φύσημα, ἔμπνευσις, ἐπίπνευσις. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *minnišmath*, ἥτοι ἐκ τῆς πνοῆς. (Ἐκ τῆς πνοῆς τοῦ Θεοῦ γίνεται πάγος). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*ἐκ τῆς πνοῆς*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἀπὸ ἐμφυσηματος*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐνάλλαγμα (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 66,4).

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐναλλάσσειν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *betha'alulehem*, ἥτοι τὰ ὀλέθρια εἰς αὐτούς. (Καὶ ἐγὼ θὰ ἐπιλέξω τὰ ὀλέθρια εἰς αὐτούς καὶ θὰ ἐπιφέρω εἰς αὐτούς αὐτὰ τὰ ὁποῖα φοβούνται). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν», ἥτοι τοὺς χλευασμούς των. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὰ ἐναλλάγματα αὐτῶν», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «ἐν ἐναλλαγαῖς αὐτῶν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Ἐναλλάκτης (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 3,4).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ ἐναλλαγὴν, εἰδ. ἐναλλάσσει τὴν φύσιν του, ὁ κίναιδος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wetha'alulim*, ἥτοι καὶ βρέφη, καὶ νήπια. (Καὶ θὰ δώσω εἰς αὐτούς παιδάρια ὡς ἄρχοντας, καὶ νήπια θὰ τοὺς ἐξουσιάζουν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐμπαίχται», ἥτοι καὶ ἀπατεῶνες. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐναλλάκται», δὲν ἀποδίδει τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο', οἱ ὅποιοι προσεγγίζουν τὸ πρωτότυπον.

Ἐναλλακτικὸς (Ἀκύλ.). (Δευτ. 22,14).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐναλλάσσεται, ὁ ἐναλλάκτης (βλ. λ.), ὁ κίναιδος. Ἡ προέλευσις τῆς λέξεως ταύτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διακριβωθῇ ἐκ τοῦ σημερινοῦ ἑβραϊκοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐν προκειμένῳ *'aliloth*, πρὸς δήλωσιν πράξεων ἀνθρωπίνων καὶ δὴ (τῇ προσθήκῃ τῶν *šem ra'*) κακῶν καὶ πονηρῶν. Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφέστεροι. Οὕτω καθίσταται δυσχερὴς ἡ διακρίβωσις τῆς σημασίας τοῦ ἀντιστοίχου ἑβραϊκοῦ ἢ καὶ τῶν Ο', οἵτινες μεταφράζουν ἐν προκειμένῳ «προφασιστικούς (λόγους)». Καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα μετάφρασις «ἐναλλακτικὰ (ῥήματα)» δὲν φαίνεται ὅτι συμφωνεῖ ἐνταῦθα πρὸς τὰ δύο ἄλλα κείμενα.

Ἐναλλάσσω (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 31,4).

Ἀλλάσσω ἀμοιβαίως, διαδοχικῶς, μεταβάλλω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wehith'allelu-bi*, ἥτοι καὶ μὲ καταφρονήσουν, καὶ μὲ ἐμπαίξουν. (Διὰ νὰ μὴ ἔλθουν αὐτοὶ οἱ ἀπερίτμητοι καὶ μὲ φονεύσουν καὶ μὲ ἐμπαίξουν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐμπαίξωσί μοι». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐναλλάξουσιν ἐμοί», δὲν ἀποδίδει τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 21,13 (14).

Ἐναντίωσις (Σύμμ.). (Γέν. 26,21).

Ἀντίθεσις, ἀντίταξις, ἀντίπραξις, ἀντίρροσις, διαφωνία. Τὸ

έβραϊκὸν ἔχει sitna, ἥτοι φιλονεικία, ἔχθρα. (Καὶ ἔσκαψαν, ἀλλὰ ἐφιλονείκησαν καὶ περὶ αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὠνόμασαν Σιτνά [φιλονεικία]). Οἱ Ο' ἔχουν «*έχθρία*», ἥτοι ἔχθρα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*έναντίωσις*», ἀποδίδει καλῶς τὸ έβραϊκόν, συμφωνεῖ δέ βασικῶς καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐνασελγῶ (Ἀκύλ.). (Κριτ. 19,25).

Φέρομαι άσελγῶς, αἰσχροῦς, ἀκολάστως, άσελγῶ. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει wajjith'allelu - bah, ἥτοι καὶ ἠσέληγισαν ἐπ' αὐτῆς. (Καὶ έβίασαν αὐτὴν καὶ ἠσέληγισαν ἐπ' αὐτῆς καθ' ὄλην τὴν νύκτα, μέχρι τὸ πρωί). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ένέπαιζον έν αὐτῆ*», έν τῆ έννοίᾳ τῆς συνουσίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ένησέληγισαν έν αὐτῆ*», ἀποδίδει έπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, παρομοίως δέ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐναυλίζομαι (Ἀκύλ.). (Κριτ. 14,19).

Αὐλίζομαι, έννοικίζομαι, ένκαθίσταμαι, παραμένω εἰς τινα τόπον, κατοικῶ συνήθως, διανυκτερεύω. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει wajja'al, ἥτοι καὶ άνέβη (καὶ μετέβη). (Καὶ πλήρης θυμοῦ άνέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός του). Οἱ Ο' ἔχουν, έπίσης, «*καὶ άνέβη*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ένηυλίσθη*», δέν ἀποδίδει έπακριβῶς τὸ έβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ έν Α' Βασ. (Σαμ.) 10,10. 16,13.

Ἐνδεσμῶ (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 23,22).

Δένω κάτι έσωτερικῶς, έντός. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει wetsarti 'eth-tso-gerekha, ἥτοι καὶ άντίπαλος εἰς τοὺς άντιπάλους σου. (Θά εἶμαι έχθρὸς εἰς τοὺς έχθρούς σου καὶ άντίπαλος εἰς τοὺς άντιπάλους σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ άντικείσομαι τοῖς άντικειμένοις σοι*», ἥτοι καὶ θά έναντιώνωμαι εἰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι έναντιώνονται εἰς σέ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ένδήσω τοὺς ένδεσμοῦντάς σε*», δέν ἀποδίδει έπακριβῶς τὸ έβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ έν Ψαλμ. 6,8. 7,7. 8,3. 68 (69),20, ὡς έπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος έν Ψαλμ. 8,3.

Ἐνδοξασμὸς (Σύμμ.). (Ψαλμ. 46 [47],5).

Δοξολογία, έξύμνησις. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει 'eth ge'on, ἥτοι τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὴν δόξαν. (Ἐξέλεξε δι' ἡμάς ... τὴν δόξαν τοῦ Ἰακῶβ, τὸν ὁποῖον ἠγάπησεν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὴν καλλονήν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὸν ένδοξασμόν*», προσεγγίζει πολὺ τὸ

ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 45 (46),4.

Ἐνδύμιος Βλ. ἐνθύμιος.

Ἐνδύτης (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 17,38).

Ἐνδυμα, φόρεμα, χιτῶν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει maddaw, ἦτοι τὸν μανδύαν του. (Καὶ ἐφόρεσεν ὁ Σαουλ τὸν μανδύαν του εἰς τὸν Δαυίδ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «μανδύαν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐνδύτην», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐνεδρευτῆς (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 22,8).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐνεδρεύει, παγιδεύει, ραδιοσυρφεῖ, παραμονεύει. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει le'oreb, ἦτοι διὰ νὰ ἐνεδρεύῃ. (Ὁ υἱός μου ἐξήγειρεν ἐναντίον μου τὸν δοῦλόν μου, διὰ νὰ ἐνεδρεύῃ, ὅπως σήμερον). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς ἐχθρόν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐνεδρευτήν», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἐν μέρει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐνθήκη (Σύμμ.). (Γέν. 41,36).

Ἄποταμίευμα, φυλασσόμενον εἰσόδημα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει laphiq-qadon, ἦτοι ὡς ἀπόθεμα. (Καὶ τὰ τρόφιμα θὰ μείνουν ὡς ἀπόθεμα εἰς τὴν χώραν). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ πεφυλαγμένα», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εἰς ἐνθήκην», ἀποδίδει μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐνθύμησις (Σύμμ.). (Ἰὼβ 21,27).

Σκέψις, ἀνάμνησις, συλλογισμός, διανόημα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει mahshebotheqhem, ἦτοι τὰς πονηρὰς σκέψεις σας. (Ἴδού, γνωρίζω τὰς πονηρὰς σκέψεις σας). Τὸ κείμενον τῶν Ο' εἶναι ἀσαφές ἐνταῦθα, παρεφθαρμένον καὶ κολοβωμένον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὰς ἐνθυμήσεις ὑμῶν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 11,21.

Ἐνθύμιος (Θεοδοτ.). (Παρ. 26,22).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ βᾶρος διὰ τοὺς ἄλλους, αὐτὸς διὰ τὸν ὁποῖον μερμνοῦν ἄλλοι. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει nirgan, ἦτοι τοῦ συκοφάντου, τοῦ ψιθυριστοῦ. (Οἱ λόγοι τοῦ συκοφάντου εἶναι ὡς εὐχάριστα ἐδέσματα, καὶ κατέρχονται εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς κοιλίας). Οἱ Ο' ἔχουν «κερκάπων», ἦτοι τῶν πανούργων ἀνθρώπων. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐνθυμίου», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Ἐνικμος (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 8,16).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ἱκμάδα, ὑγρασίαν, ὑγρότητα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *raṭob*, ἦτοι χλωρός, ὑγρός, δροσερός. (Εἶναι δροσερός αὐτὸς ἐνώπιον τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ βλαστός του ἀπλώνεται ἐπάνω εἰς τὸν κῆπόν του). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὕγρὸς γὰρ ἐστίν*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐνικμος*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐνισχυρίζομαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 51 [52],9).

Στηρίζομαι, ἐμπιστεύομαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ja'oz*, ἦτοι καὶ ἐστηρίχθη. (Ἴδου ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν ἔθεσεν ὡς δύναμίν του τὸν Θεόν, ἀλλ' ἤλπισεν εἰς τὸν πολὺν πλοῦτόν του καὶ ἐστηρίχθη εἰς τὴν πονηρίαν του). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἐνεδυναμώθη*», ἦτοι καὶ ἐνισχύθη. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐνισχυρίσατο*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ ἐμμέσως καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐνίσχυσις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 27 [28],8).

Ἐνδυνάμωσις, ἰσχυροποίησις, βοήθεια. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'oz*, ἦτοι δύναμις (ὑπεράσπισις). (Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμις τοῦ λαοῦ του). Οἱ Ο' ἔχουν «*κραταίωμα*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς δυνάμεως. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐνίσχυσις*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐνοπλισμὸς (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 2,23).

Παράταξις εἰς πόλεμον, ἐτοιμασία διὰ μάχην. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'el - haḥomes*, ἦτοι εἰς τὸ ὑπογάζτριον. (Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ Ἀβεννήρ μετὰ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ δόρατος εἰς τὸ ὑπογάζτριον). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπὶ τὴν ψόαν*», ἦτοι εἰς τοὺς μέχρη τῶν νεφρῶν μὴ τῆς ὀσφύος, περίπου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πρὸς τὸν ἐνοπλισμόν*», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'. Τοῦτο ὀφείλεται, πιθανώτατα, εἰς διάφορον φωνηεντισμὸν τῆς ὡς ἄνω ἀντιστοίχου ἐβραϊκῆς λέξεως ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα. Σημειωτέον ὅτι ἡ προβληματικὴ αὕτη ἑλληνικὴ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 3,27.

Ἐνόχλησις (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 1,14).

Ὀχλησις, στενοχωρία, διατάραξις τῆς ἡσυχίας. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *latoṛah*, ἦτοι φορτίον (βάρος). (Ἡ ψυχὴ μου μισεῖ τὰς νεομηνίας σας καὶ τὰς καθιερωμένας ἐορτάς σας· εἶναι φορτίον δι' ἐμέ). Οἱ Ο' ἔχουν «*(ἐγενήθητέ μοι) εἰς πλησμονήν*», ἦτοι ἐβαρύνθη νὰ σᾶς

ὑποφέρω. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εἰς ἐνόχλησιν», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος καὶ τοῦ Συμμάχου. Ὡσαύτως χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου καὶ ἐν Ψαλμ. 54 (55),4.

Ἐνσεισμός (Θεοδοτ.). (Ἰεζ. 26,8).

Ἐπίθεσις, ἐκτίναξις, πολεμικὴ προσβολή. Τὸ κείμενον εἶναι ἀσαφές καὶ τεταραγμένον. Τὸ ἑβραϊκόν, μεταφραζόμενον, ἔχει πιθανῶς «καὶ θὰ ἐγείρῃ πρόχωμα ἐναντίον σου, καὶ θὰ ὑψώσῃ κατὰ σοῦ ἀσπίδας». Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὰς λόγγας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει». Ὁ δὲ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ πρόσκρουσμα ἐνσεισμοῦ αὐτοῦ δώσει» ἐν τῷ οἰκειῷ χωρίῳ, δὲν ἔχει συλλάβει τὸ ἀκριβές νόημα τοῦ κειμένου, τὸ ὁποῖον εἶναι ὄντως δυσνόητον.

Ἐνσκιροῦμαι Βλ. σκιροῦμαι.

Ἐντριχος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],22).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι δασύτριχος, πλήρης τριχῶν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει se'ar, ἤτοι τριχωτήν. (Ὁ Θεὸς θὰ συντριψῇ ὅπωςδήποτε τὴν κεφαλὴν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὴν κορυφὴν τὴν τριχωτὴν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος περιπατεῖ εἰς τὰς ἀμαρτίας του). Οἱ Ο' ἔχουν «τριχός». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐντριχον», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐνώ (Σύμμ.). (Ἰωσηὲ 4,17).

Ἐνώνω, συνδυάζω, συνάπτω, συγχωνεύω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει habur, ἤτοι ἔχει συνδεθῆ. (Ὁ Ἐφραΐμ ἔχει συνδεθῆ μετὰ τὰ εἰδῶλα, ἀφήσατε αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «μέτοχος (εἰδώλων)», ἤτοι εἰδωλολάτρης. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἠνώθη», προσεγγίζει σημαντικῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀλίγον τι δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ αὐτοῦ καὶ ἐν Λευιτ. 17,14. Ψαλμ. 85 (86),11.

Ἐξαιρέτως (Ἀκύλ.). (Δευτ. 32,12).

Ἐξαιρετικῶς, θαυμασίως, κατὰ τρόπον ἐξαιρετον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει badad, ἤτοι κενωρισμένος, μόνος, μεμονωμένος. (Ὁ Κύριος μόνος ὠδήγησεν αὐτόν, καὶ δὲν ὑπῆρχε μετ' αὐτοῦ ἄλλος θεός). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «μόνος». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐξαιρέτως», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐξαμυγαλιζῶ (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 25,32 [33]).

Κατασκευάζω εις σχῆμα ἀμυγδάλου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *mešūqqa-dim*, ἥτοι ἀμυγδαλοειδεῖς, σχήματος ἀμυγδάλου. (Εἰς τὸν ἕνα κλάδον νὰ ὑπάρχουν τρεῖς λεκάναι σχήματος ἀμυγδάλου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐκτετυπωμένοι καρυσκοὺς», ἥτοι εἰς σχήματα μικρῶν καρῶν, καρυδιῶν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐξημυγδαλισμένοι», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐξαμυγδαλῶ (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 25,35 [36]).

Βλ. **ἐξαμυγδαλιζῶ**. Ὁ Ἀκύλας ἔχει ἐνταῦθα «ἐξημυγδαλωμένοι».

Ἐξανάδοσις (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 13,6).

Ἐξάνθημα, φυμαλις τοῦ δέρματος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *misrahath*, ἥτοι ἐξάνθημα, ψώρα. (Ὁ ἱερεὺς θὰ κρίνῃ αὐτὸν καθαρὸν, διότι αὐτὸ εἶναι μόνον ἐξάνθημα). Οἱ Ο' ἔχουν «σημασία», ἥτοι σημεῖον, σημάδι ἐμφανίσεως νόσου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐξανάδοσις», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 18.

Ἐξανεγείρω (Ἀκύλ.). (Ἠσ. 15,5).

Ἐξεγείρω, ἐντόνως παρορμῶ. Τὸ κείμενον δὲν εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ διὰ τοῦτο εἶναι λίαν δυσχερές. Τὸ ἐβραϊκόν, πάντως, ἔχει *je'osegu*, ἥτοι ὑψώνουν τὴν φωνήν, τὴν κραυγὴν. (Εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀρωνιέμ ὑψώνουν τὴν κραυγὴν τοῦ ὀλέθρου). Οἱ Ο' δὲν εἶναι οὔτε καὶ αὐτοὶ ἐπακριβεῖς ἐν προκειμένῳ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ἐχουν δὲ εἰς τὸ οἰκεῖον χωρίον τὴν φράσιν «*βοᾶ σύντριμμα καὶ σεισμός*», ἥτοι ἀκούεται σύντριπτικὴ κραυγὴ καὶ καταιγίς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐξανεγερούσιν», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐξαπλῶ (Θεοδοτ.). (Παρ. 26,22).

Ἐπτείνω, ἐπεκτείνω, ἀπλώνω, ἐξαπλώνω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jaredu*, ἥτοι κατέρχονται. (Κατέρχονται δὲ οὔτοι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς κοιλίας). Οἱ Ο' ἔχουν «*τύπτουσιν*», ἥτοι πλήττουν, κτυποῦν, τραυματίζουν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ὡς ἐξαπλούμενοι», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο'.

Ἐξανχενισμός (Ἀκύλ.). (Ναοῦμ 3,1).

Ἐκτραηλισμός, αὐθάδεια, ἀναίσχυντοι πράξεις. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερὲς καὶ ἐνταῦθα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *kaħaš*, ἥτοι ψεῦδος, ἀπάτη. (Ἄλλοίμονον εἰς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων εἶναι ὄλη πλήρης ἀπάτης καὶ ἀρπαγῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ψευδῆς*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς δολιότητος καὶ τῆς πανουργίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐξαυχενισμοῦ*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'.

Ἐξερω (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 18,28).

Ἐμῶ, ἐξεμῶ, κάμνω ἔμετον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *qa'a*, ἥτοι ἐξιήμεσε. (Διὰ τὸ νὰ μὴ σᾶς ἐξιέμεση ἡ γῆ ὅταν μολύνετε αὐτήν, ὅπως ἀκριβῶς ἐξιέμεσε τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἦσαν πρὶν ἀπὸ σᾶς). Οἱ Ο' ἔχουν «*προσώχθισε*», ἥτοι ἐμίσησεν, ἐβδελύχθη. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐξήρασεν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται ὅμως, ὅπωςδῆποτε, τῶν Ο'.

Ἐξεσθίω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 104 [105],35).

Κατατρώγω, τρώγω πλήρως, ἐξ ὀλοκλήρου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *waj-jokhal*, ἥτοι καὶ κατέφαγεν. (Καὶ κατέφαγεν ὅλον τὸν χόρτον εἰς τὴν χώραν των, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*καὶ κατέφαγεν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ ἐξέφαγον*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ πλήρως καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐξευτελίζω (Σύμμ.). (Ἰσμ. 8,1).

Καταφρονῶ, ταπεινῶν κάποιον, ὑποβιβάζω ἠθικῶς, καθιστῶ κάποιον εὐτελές, ἐξαχρειῶν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *gam lo' - jabuzu li*, ἥτοι καὶ κανεῖς δὲν θὰ μὲ καταφρονούσε. (Νὰ σὲ εὑρισκον εἰς τὴν ὁδόν, νὰ σὲ ἠσπαζόμην, καὶ κανεῖς δὲν θὰ μὲ καταφρονούσε). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσί μοι*», ὑπὸ τὴν αὐτήν, ὡς ἄνω, σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ μηδεὶς ἐξευτελίση με*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ πλήρως καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 6,16. Ψαλμ. 68 (69),34. 122 (123),4. Παρ. 6,30. Ἰσμ. 8,7 (δίς).

Ἐξευτελισμός (Σύμμ.). (Ψαλμ. 122 [123],3).

Ἐξαχρειώσις, ταπεινώσις, ἀπώλεια τῆς ὑπολήψεως, μείωσις τῆς ἀξιοπρεπείας. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *buz*, ἥτοι καταφρόνησιν. (Ἐχορτάσαμεν πάρα πολὺ ἀπὸ καταφρόνησιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐξουδενώσεως*», ἥτοι καταφρονήσεως, ἐξευτελισμοῦ. Ὁ Σύμμαχος,

μεταφράζων «έξευτελισμόν», αποδίδει λίαν επιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, έν-
αρμοníζεται δέ καί πρὸς τοὺς Ο'.

Έξιλεῶ (Άκύλ.). (Δευτ. 32,43).

Έξιλεῶνω, έξευμενίζω. Τὸ έβραϊκόν ἔχει wekhipper, ἤτοι καὶ
θα καθαρίση. (Καὶ θα έκδικηθῆ τοὺς έχθρούς του καὶ θα καθαρί-
ση τὴν γῆν τοῦ λαοῦ του). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ έκκαθαριεῖ», ὑπὸ τὴν
αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἄκύλας, μεταφράζων «καὶ έξιλέεται», αποδίδει
έπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, παρομοίως δέ καὶ τοὺς Ο'.

Έξιίσωσις (Άκύλ.). (Ζαχ. 4,7).

Ἡ ένέργεια τοῦ έξισῶνειν. Τὸ κείμενον ένταῦθα εἶναι λίαν δυσ-
χερὲς καὶ δυσνόητον. Τὸ έβραϊκόν ἔχει tešú'oth, τὸ όποῖον σημαίνει
τοὺς θορούβους, τὰς κραυγὰς, τὰς έπευφημίας. (Καὶ θα έπιθέση τὸν
άκρογωνιαῖον λίθον με τὰς κραυγὰς «χάρις, χάρις εἰς αὐτόν!»). Οἱ
Ο' ἔχουν «ίσιότητα», χωρὶς νὰ εἶναι σαφές πόθεν προῆλθεν ἡ λέξις
αὕτη. Πάντως, γίνεται φανερόν, ὅτι ὁ Ἄκύλας, μεταφράζων «έξιισώ-
σει», συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο' ένταῦθα καὶ άφίσταται τοῦ έβραϊκοῦ.

Έξοικίζω (Σύμμ.). (Ίερ. 34 [27],20).

Έξορίζω, εκδιώκω κάποιον εκ τῆς πατρίδος του, εκ τοῦ οἴκου
του. Τὸ έβραϊκόν ἔχει baglotho, ἤτοι όταν έξώρισεν, όταν
ἠχμαλώτισεν. (Αὐτὰ τὰ όποία δέν έλαβεν ὁ Ναβουχοδονόσορ...
όταν ἠχμαλώτισε τὸν Ίεχονίαν ..., τὸν βασιλέα τοῦ Ίουδά). Οἱ Ο'
ἔχουν «ότε άπώκισεν», ἤτοι όταν έξώρισεν (όταν άπήγαγεν αι-
χμάλωτον, όταν άπώκισεν). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ότε έξώκισε»,
άποδίδει μὲν καλῶς τὸ έβραϊκόν, συμφωνεῖ ὁμως περισσότερον πρὸς
τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ έν 47 (40),1.

Έξοικισμός (Σύμμ.). (Ίεζ. 3,11).

Έκδιώξις, έξωσις τῶν κατοίκων, τὸ άποτέλεσμα τοῦ έξοικίζειν.
Τὸ έβραϊκόν ἔχει 'el - haggola, ἤτοι εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν, εἰς
τὴν περιοχὴν τῶν αἰχμαλώτων. (Πήγαινε καὶ εἰσελθε εἰς τὴν
περιοχὴν τῶν αἰχμαλώτων, εἰς τοὺς συμπατριώτας σου). Οἱ Ο' ἔχουν,
παρομοίως, «εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν», ὑπὸ τὴν προαναφερθεῖσαν έν-
νοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εἰς τὸν έξοικισμόν», άποδίδει κα-
λῶς τὸ έβραϊκόν, ὡς έπίσης καὶ τοὺς Ο'. Βλ. καὶ **έξοικίζω**.

Έξολισθαίνω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 35 [36],3).

Όλισθαίνω, εκτρέπομαι, έξέρχομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, σφάλλω,
παρεκτρέπομαι. Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερὲς καὶ δυσνόητον. Εἰς

τὸ ἔβραϊκὸν τὸ ἀντίστοιχον τῆς ὡς ἄνω λέξεως εἶναι *heheliq*, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀπατᾶν, τοῦ κολακεύειν. (Διότι ἀπατᾶ ἑαυτὸν εἰς τοὺς ἰδίους τοὺς ὀφθαλμούς του). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐδόλω-
σεν», ἦτοι ἐδόλιευσεν, ἐδελέασεν, ἐνόθευσεν. Ὁ Σύμμα-
χος, μεταφράζων «ἐξολισθαίνειν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἔβραϊ-
κόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Ἐξορθίζω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 109 [110],3).

Ἐρχομαι λίαν ἐνωρίς, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὄρθρου. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *mišhar*, ἦτοι λίαν ἐνωρίς (κατὰ τὸ λυκαυγές, κατὰ τὸ ξημέ-
ρωμα). (Ἄπὸ λίαν ἐνωρίς τὴν πρωΐαν ἢ δρόσος τῶν νέων σου εἶναι
ιδικὴ σου). Οἱ Ο' ἔχουν «πρὸ ἐωσφόρου», ἦτοι πρὸ τῆς δημιουργ-
γίας τοῦ ἀστέρου τῆς αὐγῆς (τοῦ αὐγερινοῦ). Ὁ Ἀκύλας,
μεταφράζων «ἐξορθρισμένης σοι», προσεγγίζει τὸ ἔβραϊκόν, παρο-
μοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐξουδενισμός (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 122 [123],4).

Καταφρόνησις, περιφρόνησις, ἐξευτελισμός, συντριβή, ἐκμηδένι-
σις, ταπεινώσις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *habbuz*, ἦτοι ἡ καταφρόνησις.
(Ἐχορτάσθη πληρέστατα ἡ ψυχὴ μας ... καὶ ἀπὸ τὴν καταφρόνησιν
τῶν ὑπερηφάνων). Οἱ Ο' ἔχουν «ἡ ἐξουδένωσις», ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ὡς
ἄνω, ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τοῦ ἐξουδενισμοῦ», ἀποδίδει
ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Ἐξουσιαστικὸς (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 8,4).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐξουσίαν, δεσποτικὸς. Τὸ
ἔβραϊκὸν ἔχει *šilton*, ἦτοι ἰσχυρὸς (δυνατός). (Ὁ λόγος τοῦ βασι-
λέως εἶναι ἰσχυρός, καὶ ποῖος δύναται νὰ τοῦ εἴπη «τί κάμνεις;»). Οἱ
Ο' ἔχουν «ἐξουσιάζων», ἐν τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφρά-
ζων «ἐξουσιαστικόν», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὁμοίως δὲ
καὶ τοὺς Ο'.

Ἐξωμος (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 15,4).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει ἀκάλυπτον τὸν ὤμὸν του. Τὸ ἔβραϊκὸν
ἔχει *halutse*, ἦτοι οἱ πολεμισταί. (Διὰ τοῦτο οἱ πολεμισταὶ τῆς
Μωᾶβ κραυγάζουν ἡ καρδία της θὰ τρομάξῃ δι' αὐτούς). Οἱ Ο'
ἔχουν «ἡ ὀσφύς», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι περιεζω-
σμένοι τὴν ὀσφὺν αὐτῶν, ἦτοι τῶν πολεμιστῶν, ἐπίσης. Ὁ Ἀκύ-
λας, μεταφράζων «ἐξωμοί», ἀποδεικνύει ὅτι ἔχει ἐπηρεασθῆ ἀπὸ τοὺς
Ο', ἐνῶ ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἔβραϊκοῦ κειμένου.

Ἐξώστρα (Σύμμ.). (Δ' [B'] Βασ. 1,2).

Ἐξώστης, δρύφρακτον, «μπαλκόνι», κιγκλιδώμα. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει be'ad hassebakha, ἦτοι διὰ τοῦ κιγκλιδώματος. (Καὶ ἔπεσεν ὁ Ὅχοζίας διὰ τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ ἐν Σαμαρεία ὑπερφύου του καὶ ἠσθένησεν). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «διὰ τοῦ δικτυωτοῦ». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «δι' ἐξώστρας», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐπάλληλος (Σύμμ.). (Ψηὲ 8,13).

Ἄλλεπάλληλος, διαδοχικός, συνεχής, ἀδιάκοπος, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἢ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, μὲ σειράν. Τὸ κείμενον δὲν εὐρίσκεται εἰς καλὴν κατάστασιν. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει habhabaj, ἦτοι ἀγαποῦν. (Ἀγαποῦν τὰς θυσίας καὶ θυσιάζουν καὶ τρώγουν κρέας). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ἡγαπημένα». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπαλλήλους», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐπαναβαίνω (Σύμμ.). (Ἰὼβ 36,20).

Ἀναβαίνω ἐπὶ τινος, ἀνέρχομαι ἀναζητῶν. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει la'aloth ἦτοι ἀναβαίνουν (μεταβαίνουν). (Μὴ ἐπιθυμῆς τὴν νύκτα κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ λαοὶ ἀναβαίνουν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «τοῦ ἀναβῆναι». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπαναβῆναι», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ πολὺ καὶ τοὺς Ο'. Πάντως, ἡ ἔννοια τοῦ οἰκείου χωρίου δὲν εἶναι σαφής.

Ἐπαναγκαστής (Σύμμ.). (Ἰὼβ 3,18).

Δυνάστης, σκληρὸς κύριος. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει noges, ἦτοι δυνάστης (καταδυναστεύων, καταθλίβων). (Ἀναπαύονται ὁμοῦ ἐκεῖ οἱ αἰχμάλωτοι δὲν ἀκούουν τὴν φωνὴν τοῦ δυνάστου). Οἱ Ο' ἔχουν «φορολόγου», ἦτοι τοῦ δημοσίου φοροεισπράκτορος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπαναγκαστοῦ», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπανακάμπω (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 35,10).

Ἐπιστρέφω, ἐπανέρχομαι. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει jesubun, ἦτοι θὰ ἐπιστρέψουν. (Καὶ οἱ λυτρωθέντες ὑπὸ τοῦ Κυρίου θὰ ἐπιστρέψουν καὶ θὰ ἔλθουν μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Σιών). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀποστραφήσονται», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Θεοδοτιῶν, μεταφράζων «ἐπανακάμψουσιν», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐπανακλίνω (Σύμμ.). (*Ἰσμ.* 2,5).

Βάλλω ἢ κάμνω κάποιον νὰ καθίση, τὸν κατακλίνω ἐπάνω εἰς κάτι. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *sammekhuni*, ἦτοι στηριξατέ με (ἀναξω-
πυρώσατέ με, ἀνανεώσατέ με). (Στηριξατέ με μὲ μῦρα, ἀναψύξατέ με
μὲ μῆλα, διότι εἶμαι πληγωμένη ἀπὸ ἀγάπην). Οἱ Ο' ἔχουν «στηρίσα-
τέ με». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπανακλίνατέ με», προσεγγίζει τὸ
ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπανάπαυσις (Σύμμ.). (*Ἰσ.* 30,30).

Κατάβασις, κάθοδος, ἀνάπαυσις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wenahath*,
ἦτοι καὶ τὴν κάθοδον, τὴν κατάβασιν (ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς
καταπίεσεως, τῆς τιμωρίας ἢ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ). (Ὁ Κύριος θὰ
κάμῃ νὰ ἀκουσθῇ ἡ δόξα τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ θὰ δείξῃ τὴν κάθοδον
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸν θυμόν», ὑπὸ τὴν ἔν-
νοιαν, ἐπίσης, τῆς θείας ὀργῆς καὶ τῆς ἔνεκα ταύτης καταβαινούσης
τιμωρίας, διὰ τοῦ πανισχύρου βραχίονος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Σύμμαχος με-
ταφράζει «τὴν ἐπανάπαυσιν», ἐκλαβὼν, προφανῶς, τὴν ὡς ἄνω
ἑβραϊκὴν λέξιν ὑπὸ τὴν ἄλλην αὐτῆς σημασίαν, ἦτοι τῆς ἀναπαύσεως
καὶ ὄχι τὴν τῆς καθόδου καὶ τῆς καταβάσεως τῆς χειρὸς τοῦ Θεοῦ.
Οὕτως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ κείμενον
ἐνταῦθα καὶ δὴ ὄχι μόνον τὸ ἑβραϊκόν ἀλλὰ καὶ τῶν Ο'.

Ἐπαποστολή (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 77 [78],49).

Καταστρεπτικὴ ἀποστολή. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *mišlahath*, ἦτοι
ἀποστολήν καταστρεπτικὴν (ἐξολοθρευτικὴν). (Ἐξαπέστειλεν
ἐναντίον αὐτῶν τὸν καυστικὸν θυμόν του, τὴν ὀργήν, τὴν ἀγανάκτησιν
καὶ τὴν θλίψιν ὡς ἀποστολήν καταστρεπτικὴν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀποστο-
λήν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπαποστολήν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ
ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπαποτίω (Θεοδοτ.). (*Ἰσ.* 59,18).

Πληρώνω ἐκ νέου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ješallem*, ἦτοι θὰ ἀντα-
ποδώσῃ. (Συμφώνως πρὸς τὰ ἔργα αὐτῶν θὰ ἀνταποδώσῃ εἰς αὐ-
τούς). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα, διότι τὸ κείμενον εἶναι κολο-
βωμένον. Πιθανώτατα, πάντως, τὴν φράσιν των «ὡς ἀνταποδώσων
ἀνταπόδοσιν» προσεγγίζει ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ὡς ἐπ' ἀντα-
ποδώσεων καθὼς ἐπαποτίσαι», ἀποδίδει δὲ οὗτος μᾶλλον καλῶς
τὸ ἑβραϊκόν.

Ἐπαστής (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 57 [58],6).

Μάγος, γόης, έπωδός. Τò έβραϊκόν έχει melahašim, ήτοι τών γοήτων. (Διά νά μή άκούση τήν φωνήν [τήν έπωδήν] τών γοήτων, οί όποιοι γοητεύουν με έπιδεξιότητα). Οί Ο' έχουν «*επαδόντων*», ήτοι τών έπαιιδών, τών γοήτων. 'Ο Σύμμαχος, μεταφράζων «*επαστού*», ήτοι του έπωδοϋ, του ψάλλοντος (του άδοντος μαγικάς φδάς), άποδίδει έπιτυχώς τò έβραϊκόν, ώς έπίσης και τούς Ο'.

Έπαυχένιον (Σύμμ.). (Ίεζ. 13,18).

Έκεϊνο τò όποϊον φέρεται έπί του άυχένος ή περι άυτόν. Τò έβραϊκόν έχει hammispahoth, ήτοι καλύπτρας. (Άλλοίμονον εις τās γυναικας εκείνας, αί όποϊαι ... κατασκευάζουν καλύπτρας δι' όλα τά άναστήματα). Οί Ο' έχουν «*επιβόλαια*», ήτοι καλύμματα. 'Ο Σύμμαχος, μεταφράζων «*επαυχένια*», άποδίδει μάλλον έπιτυχώς τò έβραϊκόν, ώς έπίσης και τούς Ο'. 'Η λέξις χρησιμοποιείται εν τώ ώς άνω χωρίω και υπό του Θεοδοτίωνος. Βλ. όμως και **ύπαυχένιον**.

Έπαχθής (Σύμμ.). (Ίώβ 16,2).

Καταθλιπτικός, όκληρός, δυσάρεστος, δυσβάστακτος. Τò έβραϊκόν έχει 'amal, ήτοι ένοχλητικοί (άθλιοι). ("Όλοι σας είσθε ένοχλητικοί παρηγορηται). Οί Ο' έχουν «*παρακλήτορες* κακών». 'Ο Σύμμαχος, μεταφράζων «*επαχθείς* (έστε)», άποδίδει έπιτυχώς τò έβραϊκόν, προσεγγίζει δε πολύ και τούς Ο'.

Έπειξις (Σύμμ.). (Έξ. 12,11).

Βία, σπουδή, ταχύτης, πίεσις. Τò έβραϊκόν έχει behippazon, ήτοι έν βία, έν σπουδή, μετά σπουδής («*βιαστικά*»). (Και θα πρέπει νά φάγετε αυτόν μετά σπουδής). Οί Ο' έχουν, έπίσης, «*μετά σπουδής*». 'Ο Σύμμαχος, μεταφράζων «*έν έπειξει*», άποδίδει έπιτυχώς τò έβραϊκόν, ώς έπίσης και τούς Ο'. 'Η λέξις χρησιμοποιείται υπ' αυτού και έν Ίεζ. 30,9. Σοφ. 1,18.

Έπέιτοιγε (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 25,34).

Δίotti τή άληθεία, πλήν όμως. Τò έβραϊκόν έχει we'ulam, ήτοι πλήν όμως. (Πλήν όμως, ζή Κύριος ό Θεός του Ίσραήλ). Οί Ο' έχουν «*πλήν ότι*», υπό παρομοϊαν έννοϊαν. 'Ο Σύμμαχος, μεταφράζων «*επέιτοιγε*», άποδίδει όρθώς τò έβραϊκόν, προσεγγίζει δε πολύ και τούς Ο'.

Έπεκκεντώ (Σύμμ.). (Ζαχ. 12,10).

Σπανία λέξις, προφανῶς συνώνυμος τοῦ «ἐκκεντώ», ἦτοι δια-
 τρυπῶ, τραυματίζω, πλῆττω διὰ ξίφους, φονεύω. Τὸ
 ἑβραϊκὸν ἔχει *daqatu*, ἦτοι ἐτραυματίσαν, ἐπληξαν διὰ ξί-
 φους. (Καὶ θὰ στρέψουν τὸ βλέμμα των πρὸς ἐμέ, τὸν ὁποῖον ἐπλη-
 ξαν διὰ ξίφους). Οἱ Ο' ἔχουν «*κατωρχήσαντο*», ἦτοι ἐχόρρευσαν
 ζωηρῶς διὰ νὰ χλευάσουν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπε-
 ξεκέντησαν*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ
 τοὺς Ο'. Σημειωτέον ὅτι ὁ Θεοδοτίων, παραλλάσσων ἐλαφρῶς τὴν
 φράσιν, μεταφράζει «*εἰς ὃν ἐξεκέντησαν*».

Ἐπένδυμα (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 21,9 [10]).

Ὁ ἐπενδύτης, τὸ ἐπάνω ἔνδυμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ha'ephod*, ἦτοι
 τῆς ἐπωμίδος, τοῦ ἐφώδ. (Ἡ ρομφαία τοῦ Γολιάθ τοῦ Φιλι-
 σταίου ... εἶναι περιτυλιγμένη ἐντὸς ἐνδύματος, ὀπισθεν τοῦ ἐφώδ).
 Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν λέξιν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐπενδύματος*»,
 ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 ἐν Ἑξ. 25,6(7). 28,26-31. 39,2 (36,9). Λευιτ. 8,7 (δίς). Κριτ. 8,27. Α'
 Βασ. (Σαμ.) 2,18. 22,18. 23,9. 30,7. Β' Βασ. (Σαμ.) 6,14. Α' Παρ.
 15,27, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἑξ. 25,6(7) καὶ τοῦ
 Συμμάχου ἐν Ἑξ. 25,6(7). 28,26. 29,5 (δίς). 39,2 (36,9). Ἰεζ. 16,10.
 26,16.

Ἐπηρεαστής (Σύμμ.). (Ψαλμ. 56 [57],2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπηρεάζει, βλάπτει, ὁ ὕβριστής. Τὸ ἑβραϊκὸν
 ἔχει *hawwoth*, τὸ ὁποῖον ἐνταῦθα σημαίνει τὰς δυστυχίας καὶ τὰς
 συμφοράς. (Καὶ καταφεύγω εἰς τὴν σκιὰν τῶν πτερυγῶν σου μέχρις
 ὅτου παρέλθουν αἱ συμφοραί). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ ἀνομία*». Ὁ Σύμμα-
 χος, μεταφράζων «*ὁ ἐπηρεαστής*», δὲν ἀποδίδει τὸ ἑβραϊκὸν ἐπακρι-
 βῶς, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπήρεια (Σύμμ.). (Ψαλμ. 90 [91],3).

Βλάβη, κακὴ ἐπενέργεια, ὕβρις, ἠθικὴ ἐπίδρασις, ἐπηρεασμός.
 Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hawwoth*, ἦτοι ἐπιθυμίαι, (ἀλλὰ καὶ) συμφο-
 ραί, δυστυχίαι. (Αὐτὸς θὰ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ κυνη-
 γοῦ, ἀπὸ τὸν θανατηφόρον λοιμόν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ταραχῶδους*», ἦτοι
 πλήρους ταραχῆς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπηρείας*», δὲν
 ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.
 Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 54 (55),12. 93 (94),20. 98
 (99),8. Βλ. καὶ **ἐπηρεαστής**.

Ἐπίβλητος (Σύμμ.). (Ίεζ. 27,20).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος τίθεται ἐπάνω εἰς ἐπικάλυψιν, ὁ πρόσθετος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *horheš*, ἤτοι πολυτελεῖ. (Ἡ Δαιδὰν ἐμπορευέτο μαζί σου πολυτελεῖ ὑφάσματα, κατάλληλα διὰ τὴν ἵππευσιν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐκλεκτῶν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπιβλήτοις*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπιβλυσμός (Ἀκύλ.). (Γέν. 2,6).

Πηγὴ ἀναβλύζοντος ὕδατος, πίδαξ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *we'ed*, ἤτοι καὶ νέφος, καὶ ὁμίχλη, καὶ ἀτμός. (Καὶ ἀνέβαιναν ἀτμός ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*πηγή δέ*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ἐπιβλυσμός*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, περισσότερο ὁμως τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 30,12. Παρ. 1,26.

Ἐπιγαμβρευτής (Ἀκύλ.). (Δευτ. 25,7).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος συνδέεται διὰ γάμου, ὁ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῆς, εἰδικώτερον δέ, παρὰ τῷ ἀρχαίῳ Ἰσραήλ, ὁ ἀνδράδελφος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ συζύγου, ὁ ὁποῖος ὤφειλε νὰ λάβῃ ὡς σύζυγόν του τὴν γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος ἀτέκνου ἀδελφοῦ του. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jebami*, ἤτοι ὁ ἀδελφὸς τοῦ συζύγου μου, ὁ ἀνδράδελφός μου. (Ὁ ἀδελφὸς τοῦ συζύγου μου δὲν θέλει νὰ διαωνίσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ του ἐν τῷ Ἰσραήλ). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός μου*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὁ ἐπιγαμβρευτής μου*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπιγνωρίζομαι (Σύμμ.). (Παρ. 20,11).

Καθίσταμαι γνωστός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jithnakker*, ἤτοι (ἀνα)-γνωρίζεται, διακρίνεται. (Ἀκόμη καὶ τὸ παιδίον [ἀνα]γνωρίζεται ἀπὸ τὰς πράξεις του). Οἱ Ο' ἔχουν «*συμποδισθήσεται*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς συμπορεύσεως, τῆς συναναστροφῆς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπιγνωρισθήσεται*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται ὁμως τῶν Ο'.

Ἐπιγώνιον (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 143 [144],12).

Γωνιακόν, ἀκρογωνιαῖον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *khezawijoth*, ἤτοι ὡς ἀκρογωνιαῖοι λίθοι. (Αἱ θυγατέρες ἡμῶν εἶναι ὡς ἀκρογωνιαῖοι λίθοι, λαξευμένοι διὰ τὸν στολισμὸν ἀνακτόρου). Οἱ Ο' ἔχουν «*κεκαλλωπισμένοι*», ὑπὸ παρεμφερεῆ ἐννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὡς*

ἐπιγώνια», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐλαφρῶς καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπίδεκτος (Θεοδοτ.). (Ἱσ. 60,7).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος γίνεται εὐχαρίστως δεκτός, εὐπρόσδεκτος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'al-ratson, ἥτοι ὡς εὐπρόσδεκτος. (Θὰ προσφεροῦν εἰς τὸ θυσιαστήριόν μου ὡς εὐπρόσδεκτος [θυσία]). Οἱ Ο' ἔχουν «δεκτά». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐπίδεκτα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὄντι ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐπιδέννω (Σύμμ.). (Ἱσ. 1,6).

Δένω, περιβάλλω δι' ἐπιδέσμου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει welo' hubbasu, ἥτοι οὔτε ἐπεδέθησαν. (Δὲν ἐπιέσθησαν [τὰ τραύματα], οὔτε ἐπεδέθησαν οὔτε ἠλοιφθησαν δι' ἐλαίου). Οἱ Ο' ἔχουν «οὐκ ἔστι μάλαγμα», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς μὴ ἀνακουφίσεως τῶν πληγῶν διὰ μαλακτικῆς οὐσίας. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οὔτε ἐπιδεννομένη», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπίδεις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 5,13).

Τὸ δέσιμο(ν) ἰδίως τραύματος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει welo' - jighe mikkem, ἥτοι οὔτε θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ. (Αὐτὸς ὅμως δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ σᾶς θεραπεύσῃ, οὔτε θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοῦ τραύματος). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν (ὀδύνη)», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς μὴ ἀνακουφίσεως ἐκ τῆς ὀδύνης, ἐκ τοῦ πόνου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπίδεις», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Ἐπιδεσμεύω (Θεοδοτ.). (Ἱσ. 3,7).

Ἐπιδένω. Βλ. καὶ ἐπιδεσμῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει hobeš, ἥτοι θεραπευτῆς (ἰατρὸς χειρουργός). (Δὲν θὰ γίνω θεραπευτῆς, ἀφοῦ εἰς τὴν οἰκίαν μου δὲν ὑπάρχει ἄρτος οὔτε ἰμάτιον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀρχηγός». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐπιδεσμεύων», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ τῶν Ο'.

Ἐπίδεσμος (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 30,21).

Ταινία διὰ τὴν ἐπίδεις τραύματος, πληγῆς κ.λπ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει hittul, ἥτοι ἐπίδεσμοι. (Δὲν θὰ ἐπιδεθῇ πρὸς θεραπείαν, ὥστε νὰ περιτυλίξουν αὐτὸν μὲ ἐπίδεσμοις, διὰ νὰ ἀναλάβῃ δύναμιν νὰ

κρατή τὸ ξίφος). Οἱ Ο' ἔχουν, παραδόξως, «*τοῦ δοθῆναι*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εἰς ἐπίδεσμον*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπίδεσμός (Σύμμ.). (Ψαλμ. 146 [147],3).

Περιδένω, ἐπιδένω, περιβάλλω ἰδίως τραῦμα μὲ ἐπίδεσμον. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *umehabbeš*, ἦτοι καὶ ἐπιδένει. (Θεραπεύει αὐτούς, τῶν ὁποίων εἶχον συντριβῆ αἱ καρδίαι, καὶ ἐπιδένει τὰ τραύματά των). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ δεσμεύων*», ἦτοι, ἐπίσης, ἐπιδένων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ ἐπίδεσμών*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐπιδοξότης (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 103 [104],1).

Δόξα, λαμπρότης. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *hod*, ἦτοι δόξαν. (Κύριε, Θεέ μου, τὸ μεγαλεῖον σου εἶναι μέγα· ἔχεις ἐνδυθῆ δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐξομολόγησιν*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς καὶ τῆς αἰνέσεως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐπιδοξότητα*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 44 (45),4. Ἰεζ. 7,7. Ζαχ. 6,13.

Ἐπίδοσις (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 13,7).

Αὔησις, πρόοδος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *we'im - paso thipse*, ἦτοι καὶ ἐὰν ἐξαπλωθῆ περαιτέρω. (Καὶ ἐὰν ἡ πληγὴ ἐξαπλωθῆ περαιτέρω ἐπὶ τοῦ δέρματος ..., θὰ πρέπει νὰ τὸν ἴδῃ ἐκ νέου ὁ ἱερεὺς). Οἱ Ο' ἔχουν «*μεταβαλλοῦσα μεταπέση*», ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς περαιτέρω ἐξαπλώσεως τῆς νόσου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐπίδοσις ἐπιδῶ*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Ἐπιδοχή (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 29,24).

Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδέχεσθαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *leqah*, ἦτοι παιδείαν, διδασκαλίαν. (Καὶ αὐτοὶ οἱ ὅποιοι γογγύζουν θὰ μάθουν παιδείαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὑπακούειν*», ἦτοι (θὰ μάθουν) νὰ ὑπακούουν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*ἐπιδοχήν*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ ἀκόμη τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 16, 23, ἐν τῷ τελευταίῳ δὲ τούτῳ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐπιδύτης (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 59,17).

Ἐνδυμα ἐξωτερικόν, ἐπανωφόριον, ἐπενδύτης. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει

tilbošeth, ἦτοι τὸ ἐπένδυμα, τὸν ἐπενδύτην, τὸν μανδύαν. (Καὶ ἐφόρεσεν ὡς ἱμάτιον τὰ ἐνδύματα τῆς ἐκδικήσεως, καὶ περιετυλίχθη ζῆλον ὡς ἐπένδυμα). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸ περιβόλαιον», ἦτοι καὶ τὸν ἐπενδύτην. Ὁ Θεοδοσίων, μεταφράζων «ὡς ἐπιδύτην», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Α' Βασ. (Σαμ.) 2,19.

Ἐπίζημα (Σύμμ.). (Ψαμὲ 10,7).

Υγρόν, τὸ ὁποῖον ζέει, κοχλάζει, βράζει. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει keqetserph, ἦτοι ὡς φρύγανον. (Ἡ Σαμάρεια καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῆς θὰ ἐξαφανισθοῦν, ὅπως τὸ φρύγανον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «ὡς φρύγανον». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὡς ἐπίζημα», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Ἐπιθεσία (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 34 [35],20).

Δόλος, πανουργία, ἐπιβουλή. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει mirmoth, ἦτοι δολιότητος (ψεῦδη). (Δὲν ὁμιλοῦν λόγους εἰρηνικούς, ἀλλὰ μελετοῦν δολιότητος). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «δόλους». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «(ρῆματα) ἐπιθεσιῶν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπιθέτης (Σύμμ.). (Ψαλμ. 1,1).

Δόλιος, ἐπίβουλος, ὑπουλος, πανούργος, ἀπατεῶν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει letsim, ἦτοι χλευαστῶν (ἀχρείων ἀνθρώπων). (Εὐτυχῆς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν περιεπάτησε κατὰ τὴν βουλήν τῶν ἀσεβῶν... καὶ δὲν ἐκάθησεν εἰς συνέδριον χλευαστῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «λοιμῶν», ἦτοι φθοροποιῶν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπιθετῶν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπικαίρως (Σύμμ.). (Ψαλμ. 9,10).

Εἰς κατάλληλον χρόνον. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει le'ittoth, ἦτοι κατὰ τὸν καιρόν, ἐν καιρῷ, ἐν ὥρᾳ. (Ὁ Κύριος εἶναι καταφύγιον διὰ τὸν πτωχόν, καταφύγιον ἐν ὥρᾳ θλίψεως). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν εὐκαιρίαις», ἦτοι εἰς τὴν κατάλληλον ὥραν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπικαίρως», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπικάλυπτος (Θεοδοτ.). (Ἰεζ. 27,20).

Κεκαλυμμένος, σκεπασμένος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει bebigde - hopheš, ἦτοι πολυτελεῆ καλύμματα. (Ἡ Δαϊδὰν ἐμπορεύετο μετὰ σοῦ

πολυτελή καλύμματα δι' ἀμάξας). Οἱ Ο' ἔχουν «μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν», προφανῶς ἐξ ἄλλης ἀναγνώσεως τοῦ ἑβραϊκοῦ. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐπικαλύπτω», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπικαρπία (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 9,5).

Ἔσοδεία, εἰσόδημα, νομή, κάρπωσις, κέρδος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει sakhar, ἦτοι ὄφελος, μισθός, κέρδος. (Οἱ ζῶντες γνωρίζουν ὅτι θὰ ἀποθάνουν· οἱ νεκροὶ ὅμως δὲν γνωρίζουν τίποτε καὶ οὐδὲν ἔχουν πλέον ὄφελος). Οἱ Ο' ἔχουν «μισθός». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπικαρπία», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἑλαφρῶς ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐπικλυσμός (Σύμμ.). (Δαν. 9,26).

Ἵπερεκχειλίσις, καταπλημμύρησις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει bašseterph, ἦτοι μὲ κατακλυσμόν. (Καὶ θὰ ἐπέληθ τὸ τέλος αὐτῆς μὲ κατακλυσμόν). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα. Τὸ κείμενον ὅμως τοῦ Θεοδοτίωνος, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἔχει ἀντικαταστήσει εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Δανιὴλ τὸ κείμενον τῆς μεταφράσεως τῶν Ο', πιθανῶς τῇ ἐπιδράσει τοῦ Ὁριγένους³⁶, ἔχει «ἐν κατακλυσμῶ». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν ἐπικλυσμῶ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τὸν Θεοδοτίωνα. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἰωβ 21,17.

Ἐπικυλισμός (Θεοδοτ.). (Παρ. 2,15).

Περιτροφή, τροχιά. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει bema'gelotham, ἦτοι εἰς τὰς τροχιάς, τὰς περιστροφὰς αὐτῶν. (Αἱ ὁδοὶ αὐτῶν εἶναι σκολιαὶ καὶ αἱ τροχιαὶ διεστραμμέναι). Οἱ Ο' ἔχουν «αἱ τροχιαὶ αὐτῶν». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐν τοῖς ἐπικυλισμοῖς αὐτῶν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν 2,9. 5,6-21.

Ἐπιλογισμός (Ἀκύλ.). (Ἐσμ. 7,4 [5]).

Λογισμός, σκέψις, παρατήρησις, συλλογισμός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει behešbon, ἦτοι εἰς τὴν Ἑσεβών. (Οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶναι ὡς δεξαμεναὶ εἰς τὴν Ἑσεβών). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «ἐν Ἑσεβών». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν ἐπιλογισμῶ», δὲν ἀποδίδει τὴν λέξιν ὡς τοπωνύμιον, ἀλλ' ὡς ἀφηρημένον οὐσιαστικόν.

36. Βλ. καὶ Α. Χαστούπη, *Εἰσαγωγή εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην*, σελ. 590.

Ἐπίλυσις (Ἀκύλ.). (Γέν. 40,8).

Τελικὴ λύσις, διασάφησις, ἐξήγησις, ἐρμηνεία. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *pithronim*, ἦτοι αἱ ἐξηγήσεις αὐτῶν. (Δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν Θεὸν αἱ ἐξηγήσεις αὐτῶν;). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἡ διασάφησις αὐτῶν*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἡ ἐπίλυσις αὐτῶν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ὡσηὲ 3,4.

Ἐπιλύω (Ἀκύλ.). (Γέν. 40,8).

Λύω ἐντελῶς, διασαφῶ, ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *urhothet*, ἦτοι καὶ ὁ ἐρμηνεύων. (Εἶδομεν ἓνα ὄνειρον, καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς, ὁ ὁποῖος νὰ τὸ ἐρμηνεύσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ὁ συγκρίνων*», ἦτοι καὶ ὁ παραβάλλων, καὶ ὁ ἐρμηνεύων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ὁ ἐπιλυόμενος*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 41,8-12, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ὡσηὲ 3,4.

Ἐπιμαρτυρία (Θεοδοτ.). (Ἱερ. 11,7).

Πρόσθετος μαρτυρία, ἐπίκλησις τινος ὡς μάρτυρος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ha'ed ha'idothi*, ἦτοι ἔδωσα μαρτυρίαν, διαβεβαίωσιν, ἐπιμόνως διεβεβαίωσα. (Ἐπιμόνως διεβεβαίωσα τοὺς πατέρας σας). Εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο' δὲν ὑπάρχει ἡ λέξις, οὔτε ὁ οἰκείος στίχος. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*ἐπιμαρτυρία (ἐπεμαρτυράμην)*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν.

Ἐπιμελής (Σύμμ.). (Παρ. 11,2).

Φιλόπονος, ἐργατικός, προσεκτικός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *we'eth - tsepu'im*, ἦτοι καὶ εἰς τοὺς ταπεινοὺς, τοὺς σῶφρονας. (Ἐκεῖ ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφάνεια, εἰσέρχεται καὶ ὄνειδος, εἰς δὲ τοὺς σῶφρονας ὑπάρχει σοφία). Οἱ Ο' ἔχουν «*(στόμα δὲ) ταπεινῶν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παρὰ δὲ τοῖς ἐπιμελέσι*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπίμονος (Σύμμ.). (Δευτ. 28,59).

Μόνιμος, διαρκής, σταθερός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wene'emanoth* καὶ *wene'emanim*, ἦτοι μακροχρονίους καὶ μονίμους. (Καὶ θὰ ἀποστείλῃ ὁ Κύριος ἐναντίον σου ... πληγὰς μεγάλας καὶ μακροχρονίους καὶ νόσους κακὰς καὶ μονίμους). Οἱ Ο' ἔχουν «*θαυμαστάς*» καὶ «*πιστάς*», ἀντιστοίχως. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπιμόνους*»,

εις ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο'.

Ἐπίπλαστος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 95 [96],5).

Πλαστός, προσποιητός, ψευδής. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'elilim, ἥτοι μηδαμινοὶ (ἀνάξιοι λόγου). (Ὅλοι οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶναι μηδαμινοί). Οἱ Ο' ἔχουν «*δαιμόνια*», ἥτοι ἀνύπαρκτοι ὡς θεοί. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐπίπλαστοι*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἦσ. 31,7, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰὼβ 13,4.

Ἐπιπλέω (Σύμμ.). (Ἰὼβ 24,18).

Ἄνερχομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑγροῦ τινος, συγκρατοῦμαι εἰς αὐτήν, διακρίνομαι μεταξὺ ἄλλων. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'al - rene - majim, ἥτοι ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα. (Κινοῦνται μὲ εὐκολίαν ἐπάνω εἰς τὰ ὕδατα [ἐπιπλέουν εὐχερώς]). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπιπλέων ὕδατι*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ βασικῶς καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐπιπόθημα (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 139 [140],9).

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ τις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει ma'awajje, ἥτοι τὰς ἐπιθυμίας. (Μὴ ἐκπληρώσης, Κύριε, τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἀσεβοῦς). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου*», ἥτοι (μὴ μὲ παραδώσης) παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐπιποθήματα*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο', οἱ ὅποιοι δὲν ἀποδίδουν πιστῶς τὸ ἐβραϊκόν ἐνταῦθα.

Ἐπιπόθησις (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 23,11).

Ζωηρὰ ἐπιθυμία, διακαής, σφοδρὸς πόθος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'agbathah, ἥτοι τὴν ἀκολασίαν τῆς. (Καὶ ὅταν εἶδεν αὐτὸ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὁολιβά, ἐσυνέχισε τὴν ἀκολασίαν τῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὴν ἐπίθεισιν αὐτῆς*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τὴν ἐπιπόθησιν αὐτῆς*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο', οἱ ὅποιοι δὲν ἀποδίδουν πιστῶς τὸ ἐβραϊκόν ἐνταῦθα.

Ἐπιπόλαιον (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 17,5).

Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐξέχει, εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, εἶναι ἀσαφές, ἀβέβαιον, μὴ σοβαρόν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει tsaphsapha, ἥτοι ὡς ἰτέαν. (Ἐφερεν αὐτὸν πλησίον πολλῶν ὑδάτων, ὡς ἰτέαν ἔθεσεν

αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπιβλεπόμενον», ἤτοι τυγχάνον περιποιήσεων καὶ φροντίδων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπιπόλαιον», δὲν προσεγγίζει οὔτε τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'. Εἶναι ἐμφανὲς ὅτι ἡ ἐρευνωμένη λέξις εἶναι λίαν δυσχερῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐπιπρέπω (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 10,7).

Ἐξέχω, διακρίνομαι, ἀρμόζω, συμφωνῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ja'atha, ἤτοι ἀρμόζει. (Διότι αὐτὸ ἀρμόζει εἰς σέ, καὶ δὲν ὑπάρχει ὁμοίός σου μεταξὺ ὄλων τῶν σοφῶν τῶν ἐθνῶν). Ἡ μετάφρασις τῶν Ο' ἔχει κενὸν ἐνταῦθα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πρέπει»³⁷ («ἐπιπρέπει») ἔχει ἡ Concordance τῶν Hatch - Redpath), προσεγγίζει ἐν τινι μέτρῳ τὸ ἑβραϊκόν.

Ἐπιπώμαζω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 43 [44],20).

Καλύπτω, φράζω διὰ πώματος, σκεπάζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει watekhas 'alenu, ἤτοι καὶ μᾶς ἐκάλυψες. (Μᾶς συνέτριψες εἰς τὸν τόπον τῶν τσακαλιῶν, καὶ μᾶς ἐκάλυψες μὲ τὴν σκιὰν τοῦ θανάτου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐπεπώμασας ἡμῖν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 68 (69),16.

Ἐπιρρίνιον (Σύμμ.). (Ἱεζ. 16,12).

Κόσμημα τῆς ρινός. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει nezem, ἤτοι κόσμημα (ἀναρτώμενον, πιθανάτατα, εἰς τοὺς ρώθωνας). (Καὶ ἔθεσα κόσμημα εἰς τοὺς ρώθωνάς σου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐνώτιον», ἤτοι κόσμημα τῶν ὠτῶν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπιρρίνιον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ τῶν Ο'.

Ἐπίρρινον (Σύμμ.). (Ἰωβ 42,11).

Κόσμημα τῆς ρινός. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει nezem (βλ. ἐπιρρίνιον). (Καὶ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ἕκαστος ἐν νόμισμα καὶ ἐν χρυσοῦν κόσμημα τῆς ρινός). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα, καί, μεταφράζοντες «τεπράδραχμον», δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἔχουν ὑπ' ὄψει κείμενον διαφέρον κατὰ πολὺ τοῦ μασωριτικοῦ ἑβραϊκοῦ. Ὁ Σύμμαχος,

37. Βλ. Septuaginta, Jeremias, ἐκδ. J. Ziegler, ἐν τῷ χωρίῳ.

μεταφράζων «ἐπίρρινον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δέ, ὡς εἶναι φυσικόν, τῶν Ο'.

Ἐπίρριψις (Ἀκύλ.). (Ἄββ. 2,15).

Τὸ νὰ ἐπιρρίπτῃ τις κάτι εἰς κάποιον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει mesar-peah, ἦτοι εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ρίπτει. (Ἄλλοιμονον εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος... ἐκχύνει, ρίπτει τὸ δηλητήριο). Οἱ Ο' ἔχουν μίαν ἀσάφειαν ἐνταῦθα. Ἄλλ' ἀποδίδουν τὴν ὡς ἄνω ἑβραϊκὴν λέξιν διὰ τοῦ «ἀνατροπῆ», ἔχοντας ἐν προκειμένῳ τὴν ἔννοιαν τῆς καταρρίψεως, τοῦ κρημνίσματος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐξ ἐπιρρίψεως», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ τῶν Ο'.

Ἐπιρρυτῆς (Ἀκύλ.). (Ζαχ. 4,2).

Σωλήν, στόμιον πρὸς διοχέτευσιν ἐλαίου εἰς λύχνον, ἐλαιοχύτης, ἀντλητήρ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει mitsaqoth, ἦτοι σωλήνες, στόμια, ἀντλητήρες. (Καὶ εἶδον ἓνα λυχνοστάτην χρυσοῦν ... καὶ ἑπτὰ στόμια ἐπὶ τῶν λύχνων). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπαρυστιρίδες», ἦτοι σωλήνες (ὡς οἱ ὡς ἄνω). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπιρρυταί», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπισήμως (Σύμμ.). (Ψαλμ. 73 [74],4).

Κατὰ τρόπον ἐπίσημον, σπουδαῖον, μὲ ἐπισημότητα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'othoth, ἦτοι ὡς σημαίας, ὡς σημεῖα. (Οἱ ἐχθροὶ σου ... ὕψωσαν ὡς σημεῖα τὰς ἰδικὰς των σημαίας). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «σημεῖα». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπισήμως», δὲν ἀποδίδει τὸ κείμενον μὲ ἐπαρκῆ σαφήνειαν.

Ἐπισκέπτῃς (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 23,23).

Ἐπιθεωρητής, ἐπόπτης, ἐπιστάτης, αὐτὸς ὁ ὁποῖος κάμνει ἐπισκέψεις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει reqod, τοῦτο δὲ δηλοῖ περιοχὴν τῆς Βαβυλώνας καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς, καὶ ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν Ο' «Φακούδ», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Ὁ Ἀκύλας ὁμως φαίνεται ὅτι ἀνέγνωσεν ἐνταῦθα τὸ ὄνομα raqid, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τοῦ ρήματος raqad (ἐπισκέπτομαι, ἐπιθεωρῶ) καὶ οὕτω μετέφρασεν «ἐπισκέπτῃν» (βλ. καὶ κορυφαῖος καὶ τύραννος).

Ἐπισκοπεύω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 65 [66],7).

Παρατηρῶ, ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ, ἐπιτηρῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει tits-repa, ἦτοι ἐπιβλέπουν. (Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπιβλέπουν τὰ

ἔθνη). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ἐπιβλέπουσιν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπισκοπεύουσιν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐπιστημόνος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 46 [47],8).

Μετ' ἐπιστήμης, μετὰ γνώσεως, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, τεχνήντως. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει maskil, ἤτοι ᾠσμα, ᾠδή, ποίημα. Τὸ ὄνομα τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ρήματος sakhal, τὸ ὁποῖον σημαίνει πράττω σοφῶς, συνετῶς, φρονίμως. (Ψάλατε μετὰ συνέσεως). Οἱ Ο' ἔχουν ἐν προκειμένῳ «συνετῶς». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπιστημόνος», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 48,14.

Ἐπιστημῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 31 [32],8).

Διδάσκω, καθιστῶ τινα ἐπιστήμονα, εἰδήμονα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'askilekha, ἤτοι θὰ σὲ διδάξω. (Θὰ σὲ διδάξω καὶ θὰ σοῦ δεῖξω τὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ πορευθῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «συνετιῶσε», ἤτοι θὰ σὲ συνετίσω, θὰ σὲ σωφρονίσω. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπιστημῶσω σε», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 2,10. 93 (94),8.

Ἐπιστροφῶ (Ἀκύλ.). (Ἠσ. 58,12).

Ἐπιστρέφω, ἐπαναφέρω, ἀποδίδω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει mešobeb, ἤτοι ὁ ἀνορθωτῆς (ὁ ἐπιστρέφων). (Καὶ θὰ ἀποκληθῆς ... ὁ ἀνορθωτῆς τῶν ὁδῶν διὰ τὴν κατοίκησιν). Ἡ λέξις ἐλλείπει ἐκ τῆς μεταφράσεως τῶν Ο'. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπιστρέφων», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν. Τὸ ρῆμα τοῦτο εἶναι θαμιστικόν τοῦ «ἐπιστρέφω».

Ἐπιστύλιον (Σύμμ.). (Γ' [Α'] Βασ. 7,9 [20]).

Τὸ κατώτερον μέρος τοῦ θριγκοῦ τῶν ἀρχαίων ναῶν, τὸ ὁποῖον ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν κιονοκράνων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wekthotharoth, ἤτοι καὶ ἐπιθέματα, καὶ ἐπιστύλια. (Καὶ ὑπῆρχον ἐπιστύλια ἐπάνω καὶ εἰς τοὺς δύο στύλους). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ μέλαθρον», τὸ ὁποῖον σημαίνει γενικῶς μὲν δοκὸς ἢ μέγαρον, ἐνταῦθα δὲ ἐπιστύλιον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἐπιστύλιον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπίσχεις (Ἀκύλ.). (Δευτ. 16,8).

Συγκράτησις, παρεμπόδισις, διακοπή, ἀναβολή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει

'atsereth, ἦτοι ἐπίσημος σύναξις, συνάθροισις (συγκέντρωσις). (Κατὰ δὲ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θὰ γίνῃ ἐπίσημος συνάθροισις πρὸς τιμὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐξόδιον», λέξις, ἢ ὁποῖα ἔχει ἐνταῦθα σχέσις πρὸς τὴν ἑορτὴν τὴν τελουμένην εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐξόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐξ Αἰγύπτου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπίσχεσις», ἀποδίδει τὴν βασικὴν ἔννοιαν τοῦ οἰκειοῦ ἐβραϊκοῦ ῥήματος 'atsar (ἐμποδίζω, παύω κ.λπ.), ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Α' Βασ. (Σαμ.) 14,6.

Ἐπισωρεύω (Σύμμ.). (Ἰωβ 14,17).

Συσσωρεύω, προσθέτω, ἀθροίζω, συναθροίζω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει wattitpol, ἦτοι καὶ συννεσώρευσε. (Ἡ παράβασίς μου εἶναι ἐσφραγισμένη εἰς σακκίδιον, καὶ συννεσώρευσε τὴν ἀνομίαν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπεσημῆνω δέ», ἦτοι καὶ ἐπεσήμανε. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπισωρεύσεις», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἄσμ. 2,4.

Ἐπιτειχισμα (Σύμμ.). (Ἰερ. 40 [33],4).

Ἰσχυρῶμα, προτειχισμα, φρούριον, φραγμός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει hassoleloth, ἦτοι ὀχυρώματα, χαρᾶκώματα. (Καθηδαφίσθησαν διὰ νὰ γίνουν χαρᾶκώματα καὶ προμαχῶνες). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «εἰς χάρακας», ἦτοι χαρᾶκώματα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πρὸς τὰ ἐπιτειχίσματα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπίτηδες (Σύμμ.). (Ἰερ. 45 [38],4).

Σκοπίμως, ἐσκεμμένως, ἀπατηλῶς. Ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ κειμένου δὲν ἐπιτρέπει νὰ διακριβώσωμεν ποῖαν ἀντίστοιχον ἔχει ἡ ἐρευνωμένη αὕτη λέξις εἰς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε δὲ καὶ εἰς τοὺς Ο'. Ὁ Σύμμαχος μεταφράζει ἐν προκειμένῳ «ἐπ(ε)ίτηδες γὰρ αὐτός», ἢ δὲ ἔννοια τοῦ οἰκειοῦ βιβλικοῦ κειμένου ἔχει ὡς ἐξῆς, κατὰ τε τὸ ἐβραϊκὸν καὶ κατὰ τοὺς Ο': «Παρακαλοῦμεν νὰ θανατωθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτός, διότι ἀποθαρρύνει τοὺς πολεμιστάς, τοὺς ἐναπομείναντας εἰς τὴν πόλιν». Σημειωτέον ὅτι παρομοία δυσχέρεια παρατηρεῖται καὶ ἐν Α' Βασ. (Σαμ.) 9,24, ὅπου χρησιμοποιεῖται πάλιν ἡ ἰδίᾳ λέξις ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐπίτοκος (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 4,19).

Αὐτὴ ἡ ὁποία πρόκειται νὰ γεννήσῃ συντόμως, ἢ ἐτοιμόγεννη. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *hara lalath*, ἥτοι ἔγκυος καὶ ἐτοιμόγεννη. (Καὶ ἢ νύμφη αὐτοῦ, ἢ σύζυγος τοῦ Φινεές, ἢ ὁποία ἦτο ἔγκυος καὶ ἐτοιμόγεννη, ὅταν ἤκουσε τὴν εἶδσιν ..., ἔπεσε κάτω καὶ ἐγέννησεν). Οἱ Ο' ἔχουν «*συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν*», ἥτοι ἔγκυος, ἢ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γεννήσῃ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπίτοκος ἦν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπιτριμμός (Ἀκύλ.). (Δευτ. 23,2).

Ἡ ἐπίτριψις, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τριβῆς. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *phetsua' - daka'*, ἥτοι μὲ τεθλασμένα τὰ κρυφὰ μέλη (τοὺς ὄρχεις) του. (Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κοινότητα τοῦ Κυρίου [καὶ νὰ νυμφευθῇ], ἐὰν ἔχουν θλασθῇ καὶ ἀποκοπῇ τὰ κρυφὰ μέλη του). Οἱ Ο' ἔχουν «*θλαδίας*», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας μεταφράζων «*τραυματίας ἐπιτριμμοῦ*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐπίτριπτος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 9,10).

Κοινός, εὐτελής, μηδαμινός, πανοῦργος, ἄξιος νὰ ἐξολοθρευθῇ. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *laddakh*, ἥτοι εἰς τὸν ταπεινόν. (Καὶ ὁ Κύριος εἶναι καταφύγιον εἰς τὸν ταπεινόν, καταφύγιον ἐν καιρῷ ἀνάγκης). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῶ πένητι*», ἥτοι εἰς τὸν πτωχόν, τὸν ἀδύνατον, τὸν ἀδικούμενον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τῶ ἐπιτριπτῶ*», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Ἐπιφθέγγομαι (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 2,5).

Φθέγγομαι, ὁμιλῶ, λέγω ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *jedabber*, ἥτοι θὰ ὁμιλήσῃ. (Τότε θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*λαλήσει*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐπιφθέγξεται*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν 58 (59),9.

Ἐπίφοβος (Ἀκύλ.). (Δευτ. 10,21).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι φοβερός, τρομερός, ἀπειλητικός, ἐπικίνδυνος, ὁ ὁποῖος ἐμβάλλει εἰς φόβον. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *we'eth - mappoga'oth*, ἥτοι καὶ τὰ φοβερά. (Αὐτὸς εἶναι ... ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος ἐπετέλεσε διὰ σᾶς αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ φοβερά). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ τὰ ἐνδοξα*», προφανῶς ἐν τῇ ἄλλῃ ἐννοίᾳ τῆς ἀντιστοίχου

έβραϊκῆς λέξεως, τῇ χρησιμοποιουμένη πρὸς δήλωσιν θαυμαστῶν ἔργων. Ὁ Ἄκύλας, μεταφράζων «καὶ τὰ ἐπίφοβα», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ έβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 7,23. Ψαλμ. 44 (45),5. 88 (89),8. Ἦσ. 64,3(2). Μαλ. 1,14, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Μαλ. 1,14 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ψαλμ. 88 (89),8. Ἄσμ. 6,3(4)· 9(10). Μαλ. 1,14.

Ἐπιχρίω (Σύμμ.). (Ἰεζ. 13,10).

Ἐπαλείφω (τοίχον), ἐπικαλύπτω μὲ ἐπίχρισμα, σοβατίζω. Τὸ έβραϊκόν ἔχει tahim ὄθο, ἦτοι τὸν σοβατίζου (τὸν περιαλείφου). (Αὐτὸς κτίζει τοίχον καὶ οἱ ἄλλοι τὸν σοβατίζου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀλείφουσιν αὐτόν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπέχριον αὐτόν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 22,28.

Ἐπιχυτήρ (Σύμμ.). (Ζαχ. 4,2).

Σκεῦος, δοχεῖον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκχύνεται ὑγρόν. Τὸ έβραϊκόν ἔχει mitsaqoth, ἦτοι σωλήνας. (Καὶ εἶδον ... ἐπτὰ σωλήνας εἰς τοὺς λύχνους, τοὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπαρυστριδες», ὑπὸ τὴν ἐν ἀρχῇ ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπιχυτήρες», ἀποδίδει καλῶς τὸ έβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 12.

Ἐποπτέω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 9,35 [10,14]).

Παρατηρῶ ἀφ' ὑψηλοῦ, ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ. Τὸ έβραϊκόν ἔχει tabbit, ἦτοι παρατηρεῖς. (Σὺ παρατηρεῖς τὸν πόνον καὶ τὴν θλίψιν). Οἱ Ο' ἔχουν «κατανοεῖς», ἦτοι ἀντιλαμβάνεσαι, ἐννοεῖς καλῶς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐποπτεύεις», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 32 (33),13.

Ἐπορθηρίζω (Σύμμ.). (Ἰωβ 24,5).

Ἐγειρομαι, ἀφυπνίζομαι ἐνωρίς τὴν πρωΐαν. Τὸ έβραϊκόν ἔχει mesahare, ἦτοι ἐγειρόνται ἐνωρίς. (Ἐγειρόνται ἐνωρίς τὴν πρωΐαν, πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς). Οἱ Ο' ἀγνοοῦν τὴν λέξιν ταύτην ἐνταῦθα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐπορθηρίζοντες», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν.

Ἐποχή (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 14,6).

Ἐπίσχεσις, διακοπή, παῦσις, ἐμπόδιον, παρακώλυσις, ἐπιβράδυνσις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *ma'tsoq*, ἦτοι ἐμπόδιον. (Δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον [δυσχερεία] εἰς τὸν Κύριον νὰ σώσῃ μὲ πολλοὺς ἢ μὲ ὀλίγους [ἄνδρας]). Οἱ Ο' ἔχουν «*συνεχόμενον*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἐμποδίζεσθαι, τοῦ στενοχωρεῖσθαι. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐποχή*», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἔβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Παρ. 30,16.

Ἐποχοῦμαι (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],34).

Φέρομαι ἐπὶ ἀμάξης ἢ ἐπὶ ὑποζυγίου, ἐπιβαίνω, ἐπικάθημαι. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *larokheb*, ἦτοι ὅστις ἐπιβαίνει. (Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον, ὅστις ἐπιβαίνει εἰς τοὺς οὐρανοὺς τῶν παλαιῶν οὐρανῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῶ ἐπιβεβηγκότι*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τῶ ἐποχουμένῳ*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 5.

Ἐργαστήριον (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 44 [37],16).

Χῶρος κατάλληλος πρὸς ἐκτέλεσιν ὠρισμένης ἐργασίας. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *we'el - hahanujoth*, ἦτοι καὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια. (Καὶ εἰσηλθεν ὁ Ἰερεμίας εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ εἰς τὴν Χερέθ*», ἀφήσαντες ἀμετάφραστον τὴν ἀντίστοιχον ἔβραϊκὴν λέξιν, προφανῶς ἐξ ἀγνοίας τῆς σημασίας τῆς, ἢ ὁποῖα, πιθανώτατα, ἔχει σχέσιν πρὸς θόλους³⁸. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ εἰς τὰ ἐργαστήρια*», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἔβραϊκόν.

Ἐρείπιον (Σύμμ.). (Ἰεζ. 13,4).

Κατεστραμμένον κτίσμα, λείψανον οἰκοδομήματος, χάλασμα, ὑπόλειμμα. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *bahoraboth*, ἦτοι εἰς τὰς ἐρήμους, εἰς τὰ ἐρείπια. (Οἱ προφηταὶ σου, Ἰσραήλ, εἶναι ὅπως αἱ ἀλώπεκες εἰς τὰ ἐρείπια). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν ταῖς ἐρήμοις*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐν ἐρειπίοις*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 33,24. Ἰωβ 3,14. Ψαλμ. 9,7. 101 (102),7. 108 (109),10, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τῶν Ἀκύλα καὶ Θεοδοτίωνος ἐν Ψαλμ. 108 (109),10.

Ἐρεισμός (Ἀκύλ.). (Ἠσ. 3,1).

38. Βλ. Π. Σιμωτά, *Αἱ ἀμετάφραστοι λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ τῶν Ο'*, σελ. 146 (ἐν λ. χερέθ).

Ἔρεισμα, στήριγμα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *umaš'ena*, ἤτοι ὑποστήριγμα, βακτηρίαν. (Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν Ἰούδαν στήριγμα καὶ βακτηρίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἰσχύουσαν*», ἤτοι καὶ δύναμιν, καὶ ἐξουσίαν κ.λπ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ ἐρεισμόν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐρημάζω (Σύμμ.). (Ἱερ. 26 [46],19).

Ἐρημῶ, ἐρημοῦμαι, μένω ἐρημος, ζῶ ἐν ἐρημίᾳ, καταστρέφομαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wenitstsetha*, ἤτοι καὶ θὰ ἐρημωθῆ. (Ἡ Μέμφις θὰ ἀφανισθῆ καὶ θὰ ἐρημωθῆ, μένουσα ἄνευ κατοίκων). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ καυθήσεται*», κατ' ἄλλην γραφὴν δὲ «*καὶ κληθήσεται Ουαί*», δι' ὧν δηλοῦται ἡ προμηνύεται μεγάλη καταστροφή. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ ἐρημάσει*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ πολὺ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐριθεία (Σύμμ.). (Ἱεζ. 23,11).

Ἐριστικότητα, ἐριστικὴ διάθεσις, φιλονεικία, διαπληκτισμός, λογομαχία, θρασύτης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'agbathah*, ἤτοι τὴν αἰσχροσύτητα, τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς. (Καὶ ὅταν εἶδεν αὐτὸ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὁολιβά, ἐσυνέχισε τὴν ἀκολασίαν της). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὴν ἐπίθεισιν αὐτῆς*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς συνεχίσεως καὶ δὴ καὶ τῆς αὐξήσεως τῆς τοιαύτης ἀνηθίκου καταστάσεως. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὴν ἐριθείαν αὐτῆς*», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐρμηνεύς (Ἀκύλ.). (Ἱσ. 43,27).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐρμηνεύει, ὁ ἐρμηνευτής, ἐξηγητής, διδάσκαλος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *umelitsekha*, ἤτοι οἱ διδάσκαλοί σου. (Οἱ πρόγονοί σου ἡμάτησαν καὶ οἱ διδάσκαλοί σου παρενόμησαν ἐναντίον μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ οἱ ἐρμηνεῖς σου*», προσεγγίζει σημαντικῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐρυθραίνω (Σύμμ.). (Ἱσ. 63,1).

Ἐρυθραίνω, γίνομαι ἐρυθρός, κοκκινίζω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hamuts*, ἤτοι μὲ κόκκινα (ἐνδύματα), ἐρυθρός, κοκκινοβαμμένος. (Ποῖος εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἐδὼμ μὲ κόκκινα ἐνδύματα ἀπὸ τὴν Βοσσόραν;). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐρύθημα (ἱματίων)*»,

ἦτοι, ἐπίσης, μὲ κόκκινα ἐνδύματα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἠρρυθρωμένος (τὸν ἱματισμόν)*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἔσπευσμένως (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 67 [68],32).

Ταχέως, ἐπειγόντως, μετὰ σπουδῆς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *tarits*, ἦτοι θὰ ἐκτείνῃ ταχέως. (Ἡ Αἰθιοπία θὰ ἐκτείνῃ ταχέως τὰς χεῖράς της πρὸς τὸν Θεόν). Οἱ Ο' ἔχουν «*προφθάσει*», ὑπὸ παρομοίαν σχεδὸν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐσπευσμένως*», ἀποδίδει καλῶς μὲν, ἀλλ' ὄχι ἐπακριβῶς, τὸ ἑβραϊκόν, οὕτω δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἔστιασις (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 16,5).

Παράθεσις γεύματος, συμπόσιον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *beth marzeah*, ἦτοι εἰς οἶκον βοῆς, κραυγῆς, πένθους. (Μὴ εἰσέλθῃς εἰς οἶκον πένθους καὶ μὴ μεταβῆς διὰ νὰ πενθήσῃς, οὔτε νὰ κλαύσῃς αὐτούς). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἰς θίασον αὐτῶν*», ἦτοι εἰς πλῆθος ἀνθρώπων, εἰς συμπόσιον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εἰς οἶκον ἐστίασεως*», καὶ βλέπων ἐνταῦθα τὰ πρὸς τιμὴν τῶν νεκρῶν παρατιθέμενα πένθιμα γεύματα καὶ τὰ σχετικὰ συμπόσια, ἀποδίδει καλῶς μὲν κατὰ βάσιν, ἀλλ' ὄχι ἐπακριβῶς, τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἔταιρεία (Σύμμ.). (Ἀμὼς 6,7).

Πλήθος, σύναξις ἀνθρώπων, συντροφία, φιλία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *mirzah*, ἦτοι θόρυβος, κραυγὴ, βοῆ (διὰ χαρὰν ἢ λύπην). (Διὰ τοῦτο θὰ μεταβοῦν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν... καὶ θὰ παύσῃ πλέον ὁ θόρυβος αὐτῶν, οἱ ὅποιοι εὐωχοῦνται). Οἱ Ο' ἔχουν «*χρεμετισμός*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐταιρεία*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀφίσταται ὁμως τῶν Ο'.

Ἔταιρία (Σύμμ.). (Ἰερ. 6,11).

Πλήθος, σύναξις ἀνθρώπων, συντροφία, φιλία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *we'al sod*, ἦτοι καὶ εἰς τὴν συνάθροισιν. (Θὰ ἐκχύσω αὐτὸν ἐναντίον τῶν νηπίων εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν νέων συγχρόνως). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*καὶ ἐπὶ συναγωγὴν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ ἐπὶ ἐταιρίαν*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὕτω δὲ περίπου καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 16,5.

Ἔταιρικὸς (Θεοδοτ.). (Παρ. 21,9).

Συνεταιρικὸς, συντροφικὸς, κοινός. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hareb*, ἦτοι

κοινή (οικία), εὐρύχωρος. (Εἶναι προτιμότερον νὰ κατοική κανεῖς εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς στέγης, παρὰ εἰς εὐρύχωρον οἰκίαν μετὰ γυναικὸς διεστραμμένης). Οἱ Ο' ἔχουν «(καὶ ἐν οἴκῳ) κοινῶ», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐταιρικῶ», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Ἐταιρις (Σύμμ.). (Ψαλμὸς 4,14).

Γυνὴ ἐλευθερίων ἡθῶν, ἐταίρα, παλλακίς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει we'im - haqfedešoth, ἦτοι μετὰ τῶν ἱεροδούλων. (Αὐτοὶ ἀποχωροῦν μετὰ τῶν πορνῶν καὶ θυσιάζουν μετὰ τῶν ἱεροδούλων). Οἱ Ο' ἔχουν «μετὰ τῶν τετελεσμένων», ἦτοι μετὰ τῶν μεμυημένων εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀφροδίτης. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «μετὰ τῶν ἐταιρίδων», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἐταστής (Θεοδοτ.). (Ψαλμ. 7,10).

Ἐξεταστής, ἐρευνητής, ἐλεγκτής, δοκιμαστής. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ubohen, ἦτοι (καὶ) ὁ ἐξετάζων. (Στερέωσε δὲ τὸν δίκαιον, σὺ ὁ ἐξετάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ὁ δίκαιος Θεός). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐτάζων», ἦτοι, ἐπίσης, ἐξετάζων. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐταστής», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ἐτερογενής (Σύμμ.). (Δευτ. 22,11).

Ποικίλος, ἀνάμεικτος, ἀνόμιος, κατεσκευασμένος ἐκ ποικίλης ὕλης. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει sa'atnez, ἦτοι ἀνάμεικτον ἔνδυμα (ὑφασμα). (Νὰ μὴ φορέσης ἔνδυμα ἀνάμεικτον ἀπὸ ἔριον καὶ λινὸν ὁμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «κίβδηλον», ἦτοι μὴ γνήσιον (νοθευμένον)³⁹. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐτερογενές», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐτερόγλωσσος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 113 [114],1).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ ἑτέραν, ξένην γλῶσσαν, ὁ ξενόγλωσσος, ἀλλόγλωσσος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει lo'ez, ἦτοι ὁμιλοῦντα βαρβαρικὴν γλῶσσαν (ἀκατάληπτον). (Ὅταν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὁ

39. Βλ. καὶ Π. Σιμωνά, Ἀμετάφραστοι ἑβραϊκαὶ λέξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰς ἀρχαίας μεταφράσεις Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου, σελ. 49-50 (ἐν λ. σατανῆ).

Ἰσραήλ, ὁ οἶκος τοῦ Ἰακώβ, ἀπὸ λαὸν ὀμιλοῦντα βαρβαρικὴν γλῶσσαν...). Οἱ Ο' ἔχουν «βαρβάρου». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «έτερογλώσσου», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἦσ. 33,19.

Ἐτεροκλινῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 16 [17],11).

Κλίνω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει lintoth, ἥτοι διὰ νὰ μὲ ρίψουν (νὰ μὲ ἐξαπλώσουν). (Ἔστρεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, διὰ νὰ μὲ ρίψουν κατὰ γῆς [νὰ μὲ φονεύσουν]). Οἱ Ο' ἔχουν «έκκλίνειαι», ἥτοι, ἐπίσης, νὰ (μὲ) ρίψουν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «έτεροκλινεῖν», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐνῶ προσεγγίζει περισσότερον τοὺς Ο'.

Ἐτερολογία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 138 [139],4).

Ἄνευλικρίνεια, λόγος διάφορος τοῦ ἀληθοῦς, ὕβρις, λοιδορία. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει milla, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ τὴν ὕβριν. (Πρὶν ἔλθῃ ὁ λόγος εἰς τὴν γλῶσσάν μου, ἐσύ, Κύριε, γνωρίζεις τὸ πᾶν). Οἱ Ο' ἔχουν «δόλος» καὶ κατὰ πολλὰ χειρόγραφα «ἄδικος λόγος». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «έτερολογία», προσεγγίζει ἀπλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀλλὰ συμφωνεῖ μᾶλλον πρὸς τοὺς Ο'.

Εὐαρέστησις (Σύμμ.). (Ἰεζ. 20,41).

Εὐαρέσκεια, εὐχαρίστησις, ἱκανοποιήσις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει nihoah, ἥτοι γλυκεῖαν, εὐώδη. (Θὰ σᾶς δεχθῶ ὡς εὐώδη ὀσμήν, ὅταν σᾶς ἐξαγάγω ἀπὸ τοὺς λαοὺς). Οἱ Ο' ἔχουν «εὐωδίας», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐαρεστήσεως», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐξ. 29,18, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ καὶ ἐν Λευιτ. 1,9, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἐξ. 29,18.

Εὐδιανότητος (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 25,3).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐννοεῖται εὐκόλως, ὁ εὐκολονόητος, εὐνόητος, εὐκατάληπτος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει tobath - sekhef, ἥτοι καλὴν νόησιν, πολλὴν σύνεσιν. (Ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ εἶχε πολλὴν σύνεσιν καὶ ἦτο ὠραία εἰς τὴν ὄψιν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀγαθὴ συνέσει», ἥτοι πολὺ συνετή. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐδιανότητος», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο', ἀλλ' ἀπλῶς προσεγγίζει τὰ δύο ταῦτα κείμενα.

Εὐδοκητὸς (Σύμμ.). (ἸΑσμ. 6,4).

Ευχάριστος, ἀρεστός, εὐπρόσδεκτος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *kethirtsa*. Διὰ τῆς λέξεως ταύτης δηλοῦται ἡ εὐαρέσκεια, ἡ χαρὰ κ.ἀ.δ., ἀλλὰ καὶ ἡ ὀνομασία τῆς ὠραιστάτης ἰσραηλιτικῆς πόλεως Θερσά. (Εἶσαι ὠραία, ἀγαπητὴ μου, ὡς ἡ Θερσά, εὐχαρις ὡς ἡ Ἱερουσαλήμ). Οἱ Ο' ἔχουν «ὡς εὐδοκία», ἥτοι ἐπιθυμητὴ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὡς εὐδοκητῆ», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκὸν καὶ περισσότερον τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 67 (68),31.

Εὐζωνία (Ἀκύλ.). (Γέν. 30,11).

Περίπολος ἐλαφρῶς καὶ καλῶς ἐζωσμένων, ὠπλισμένων ἀνδρῶν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *bagad*, ἥτοι εἶμαι εὐτυχῆς. Σημειωτέον ὅτι διὰ τῆς λέξεως *gad* δηλοῦται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰακώβ, Γὰδ, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὴν εὐτυχίαν. (Καὶ εἶπεν ἡ Λεῖα· εἶμαι εὐτυχῆς· καὶ ὠνόμασεν αὐτὸν Γὰδ [εὐτυχία]). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν τύχη». Ὁ Ἀκύλας μεταφράζων «ἦλθεν εὐζωνία», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Εὐζωνίζω (Ἀκύλ.). (Γέν. 49,19).

Ζώνω καλῶς, περιβάλλω, περικυκλώνω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jegudennu*, ἥτοι θὰ περικυκλώσουν (θὰ καταπιέσουν). (Τὸν Γὰδ θὰ περικυκλώσουν πειραταί, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς θὰ τοὺς περικυκλώσῃ εἰς τὸ τέλος). Οἱ Ο' ἔχουν «πειρατεύσει», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πειρατικῆς ἐπιθέσεως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐζωνιῶ», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμπορεύεται δὲ καὶ μετὰ τῶν Ο'. Ἡ λέξις ἀπαντᾷ δις ἀτόθι.

Εὐθαρσῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 90 [91],2).

Εἶμαι θαρραλέος, τολμηρός, εὐψυχος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'ebtah - bo*, ἥτοι εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζω. (Εἶσαι ὁ Θεός μου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζω). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐλπιά ἐπ' αὐτόν», ἥτοι πάντοτε θὰ ἐλπίζω εἰς αὐτόν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ εὐθαρσῶ ἐν αὐτῶ», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 56 (57),5. 60 (61),5.

Εὐθετώ (Ἀκύλ.). (Ἐκκλ. 11,6).

Εὐδοκιμῶ, εἶμαι κατάλληλος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jikhšar*, ἥτοι θὰ εὐδοκιμήσῃ. (Δὲν γνωρίζεις ποῖον [σπέρμα] θὰ εὐδοκιμήσῃ, αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο, ἢ ἐὰν καὶ τὰ δύο θὰ εἶναι ἐξ ἴσου καλά). Οἱ Ο' ἔχουν «στοιχήσει», ἥτοι, ἐπίσης, θὰ εὐδοκιμήσῃ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐθετήσει», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Εὐθυμία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 42 [43],4).

Εὐχαρίστησις, φαιδρότης, ἰλαρότης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει simhath, ἦτοι τὴν εὐφροσύνην, τὴν ἡδονήν. (Καὶ θὰ μεταβῶ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν, τὴν εὐφροσύνην τῆς ἀγαλλιάσεώς μου). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸν εὐφραίνοντα», ἦτοι αὐτὸν ὁ ὁποῖος εὐφραίνει. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῆς εὐθυμίας μου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 50 (51),10.

Εὐθυμῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 31 [32],11).

Εἶμαι εὐθυμος, διατελῶ ἐν εὐθυμίᾳ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει weharninu, ἦτοι καὶ ἀλαλάξατε. (Ἀλαλάξατε ὅλοι ὅσοι εἴσθε εἰλικρινεῖς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ καυχᾶσθε». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ εὐθυμεῖτε», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ὀλίγον καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 15,15.

Εὐκαρπος (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 11,16).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος παράγει πολλοὺς καὶ καλοὺς καρπούς, ὁ καρποφόρος, γόνιμος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει rheri - tho'ar, ἦτοι μὲ ὠραίους καρπούς. (Ὁ Κύριος σὲ ὠνόμασεν ἐλαίαν μὲ πλουσίαν σκιάν, αἰεθαλῆ, μὲ ὠραίους καρπούς). Οἱ Ο' ἔχουν «εὐσκιον», ἦτοι σκιερὰν, μὲ πλουσίαν σκιάν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐκαρπον», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Εὐπορος (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 31,12).

Πλούσιος, εὐκόλος, εὐκολοδιάβατος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει hajil, ἦτοι (πᾶς ἀνὴρ) δυνάμεως, πλούτου, ἰκανός, γενναῖος. (Καὶ ἠγέρθησαν ὅλοι οἱ γενναῖοι ἄνδρες καὶ ὠδοιπόρησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός). Οἱ Ο' ἔχουν «δυνάμεως», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐπορος», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Εὐπραγῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 35 [36],4).

Πρώτῳ καλῶς, εὐποιῶ, εὐημερῶ, εἶμαι εὐτυχής. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει lehetib, ἦτοι διὰ νὰ πρᾶττη τὸ ἀγαθόν. (Δὲν ἠθέλησε νὰ ἐννοήσῃ, διὰ νὰ πρᾶττη τὸ ἀγαθόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀγαθύναι», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐπραγῆσαι», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀββ. 2,5.

Εὐπρεπίζω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 140 [141],6).

Εὐθυμία (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 42 [43],4).

Εὐχαρίστησις, φαιδρότης, ἰαρότης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει simhath, ἥτοι τὴν εὐφροσύνην, τὴν ἡδονήν. (Καὶ θὰ μεταβῶ εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν, τὴν εὐφροσύνην τῆς ἀγαλλιάσεώς μου). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸν εὐφραίνοντα», ἥτοι αὐτὸν ὁ ὁποῖος εὐφραίνει. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τῆς εὐθυμίας μου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 50 (51),10.

Εὐθυμῶ (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 31 [32],11).

Εἶμαι εὐθυμος, διατελῶ ἐν εὐθυμίᾳ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει weharninu, ἥτοι καὶ ἀλαλάξατε. (Ἀλαλάξατε ὅλοι ὅσοι εἴσθε εἰλικρινεῖς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ καυχᾶσθε». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ εὐθυμεῖτε», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ὀλίγον καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 15,15.

Εὐκαρπος (Ἀκύλ.). (*Ἱερ.* 11,16).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος παράγει πολλοὺς καὶ καλοὺς καρπούς, ὁ καρποφόρος, γόνιμος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει rheri - tho'ar, ἥτοι μὲ ὠραίους καρπούς. (Ὁ Κύριος σὲ ὠνόμασεν ἐλαίαν μὲ πλουσίαν σκιάν, αἰθαλῆ, μὲ ὠραίους καρπούς). Οἱ Ο' ἔχουν «εὐσκιον», ἥτοι σκιερὰν, μὲ πλουσίαν σκιάν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐκαρπον», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Εὐπορος (Ἀκύλ.). (*Α' Βασ.* [Σαμ.] 31,12).

Πλούσιος, εὐκολος, εὐκολοδιάβατος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει hajil, ἥτοι (πᾶς ἀνὴρ) δυνάμεως, πλοῦτου, ἰκανός, γενναῖος. (Καὶ ἠγέρθησαν ὅλοι οἱ γενναῖοι ἄνδρες καὶ ὠδοιπόρησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός). Οἱ Ο' ἔχουν «δυνάμεως», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐπορος», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Εὐπραγῶ (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 35 [36],4).

Πράττω καλῶς, εὐποιῶ, εὐημερῶ, εἶμαι εὐτυχής. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει lehetib, ἥτοι διὰ νὰ πράττη τὸ ἀγαθόν. (Δὲν ἠθέλησε νὰ ἐννοήσῃ, διὰ νὰ πράττη τὸ ἀγαθόν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀγαθῦναι», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐπραγῆσαι», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀββ. 2,5.

Εὐπρεπίζω (Ἀκύλ.). (*Ψαλμ.* 140 [141],6).

Διακοσμῶ, καλλωπίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *pa'emu*, ἦτοι εἶναι εὐχάριστοι. (Καὶ θὰ ἀκούσουν [οἱ δίκαιοι], ὅτι οἱ λόγοι μου εἶναι εὐχάριστοι). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἠδύνθησαν*», ἦτοι (οἱ δίκαιοι) θὰ εὐφρανθοῦν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εὐπρεπίσθησαν*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Εὐπρεπῶ (Ἀκύλ.). (Παρ. 2,10).

Τακτοποιῶ, καθιστῶ τι εὐπρεπές, εὐπρεπίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *jip'am*, ἦτοι εἶναι εὐχάριστος. (Ὅταν ἡ σοφία εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἡ γνῶσις εἶναι εὐχάριστος εἰς τὴν ψυχὴν σου...). Οἱ Ο' ἔχουν «*καλὴ εἶναι δόξη*», ἦτοι θεωρεῖς καλήν. Ὁ Ἀκύλας μεταφράζων «*εὐπρεπήσει*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἔν τινι δὲ μέτρῳ καὶ τοὺς Ο'.

Εὐρυχωρῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 17 [18],37).

Πλατύνω, ἐπιμηκύνω, ἔχω εὐρὴν χώρον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tarhib*, ἦτοι πλατύνεις, ἀπλώνεις. (Πλατύνεις τὰ βήματά μου κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπλάτυνας*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εὐρυχώρησας*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Εὐρῶς (Σύμμ.). (Ἦσ. 50,9).

Μούχλα, ὑγρότης, ὑγρασία μετὰ σήψεως. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *aš*, ἦτοι σῆς, σκῶρος, σκῶληξ, σαράκι. (Ὅλοι αὐτοὶ θὰ παλαιωθοῦν ὡς ἔνδυμα, καὶ θὰ καταφάγῃ αὐτοὺς ὁ σκῶληξ). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*καὶ ὡς σῆς*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ ὡς εὐρώς*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιοῦται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 38 (39),12.

Εὐτροφία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],16 [δίς]).

Εὐεξία, εὐημερία, καλὴ διατροφή. Τὸ ἑβραϊκόν, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἔχει *bašan*, διὰ τοῦ ὁποῦ δηλοῦται ἡ πλουσία εἰς βλάστησιν βιβλικὴ περιοχὴ τῆς Βασάν. (Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅπως τὸ ὄρος τῆς Βασάν· ὄρος ὑψηλόν, ὅπως τὸ ὄρος τῆς Βασάν). Οἱ Ο' ἔχουν καὶ τὰς δύο φορὰς «*ὄρος πῖον*», ἦτοι ὄρος λιπαρὸν (παχύ, πλούσιον εἰς λίπος), ἀναγνώσαντες, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, *dašen* ἀντὶ *bašan*. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὄρος εὐτροφίας*», ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸ ἑβραϊκόν καὶ ἀκολουθεῖ τοὺς Ο' καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τοῦ χωρίου τούτου.

Εὐτροφος (Σύμμ.). (Ἀμῶς 4,1).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει τραφῆ καλῶς, ὁ εὐτραφῆς, παχύς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *habbašan*, ἦτοι τῆς (πλουσίας εἰς βλάστησιν) Βασάν. (Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, δαμάλεις τῆς [πλουσίας εἰς βλάστησιν] Βασάν). Οἱ Ο' ἔχουν «τῆς Βασάν», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «τῆς Βασανίτιδος». Ὁ Σύμμαχος ἔχει «εὐτροφοί» (βλ. καὶ εὐτροφία).

Εὐφημία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 41 [42],5).

Ἐπαινος, ἐγκώμιον, αἶνος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *rinna*, ἦτοι χαρᾶς, ἀγαλλιᾶσεως. (Ἐπορευόμεν μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως καὶ αἰνέσεως). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ἀγαλλιᾶσεως». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐφημίας», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 46, (47),2. 99 (100),2. 125 (126),2.

Εὐφημος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 62 [63],6).

Ἐπαινετικός, ἐγκωμιστικός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *renanoth*, ἦτοι ἐπαινετικὰ (χείλη). (Καὶ με χεῖλη ἐπαινετικὰ θὰ σὲ ὑμνῇ τὸ στόμα μου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀγαλλιᾶσεως», ἦτοι (μετὰ) μεγάλης χαρᾶς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐφήμων», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Εὐφορος (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 16,23).

Γόνιμος, ὑγιής, εὐρωστος, ἐλαφρός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wetob lo*, ἦτοι καὶ ἡσθάνετο εὐθυμος. (Τότε ὁ Σαοὺλ ἀνεκουφίζετο καὶ ἡσθάνετο εὐθυμος καὶ ἔφευγεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ πονηρὸν πνεῦμα). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀγαθὸν αὐτῶ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «(καὶ) εὐφορος ἐγένετο», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Εὐχέρεια (Σύμμ.). (Ἱερ. 6,14).

Εὐκολία, δεξιότης, ἄνεσις, ἐλαφρότης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει 'al - neqalla, ἦτοι με ἐπιπολαιότητα (με ἐλαφρότητα). (Θεραπεύουν τὸ τραῦμα τοῦ λαοῦ μου με ἐπιπολαιότητα, λέγοντες «εἰρήνη, εἰρήνη θὰ εἶναι», ἐνῶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐξουθενούντες», ἦτοι καταφρονοῦντες (τὴν προεξαγγελθεῖσαν ἀπειλήν). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «μετ' εὐχερείας», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'.

Εὐχρηστώ (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 10,19).

Εὐρίσκομαι εἰς κοινὴν χρῆσιν, εἶμαι εὐχρηστος, ὠφέλιμος, συνήθης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ja'ane*, ἦτοι ὑπακούουν. (Εἰς τὸ ἀργύριον

[εἰς τὰ χρήματα] ὑπακούουν τὰ πάντα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπακούσεται», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εὐχρηστήσει», δὲν ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Εὐωνίζω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 11 [12],9).

Ἐξουθενῶ, ἐξευτελίζω, καθιστῶ κάποιον εὐωνον, φθινόν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *zulluth*, ἦτοι ἡ ποταπότης. (Οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦν πρὸς ὄλας τὰς κατευθύνσεις, ὅταν ἡ ποταπότης ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπολυώρησας», ἦτοι ἐφρόντισες. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «εὐωνισμένοι», ἀποδίδει παραπλησιῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐφαπτίς (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 26,16).

Ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'eth - me'ilehem*, ἦτοι τὰ ἐπανωφόριά των. (Τότε θὰ κατέλθουν ἀπὸ τὸν θρόνον των ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς θαλάσσης, θὰ ἀφαιρέσουν τὰ ἐπανωφόριά των καὶ θὰ ἐκδυθοῦν τὰ κενητὰ ἐνδύματά των). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰς μίτρας», ἦτοι τὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὰς ἐφαπτίδας»⁴⁰, ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἐφεστρίς (Σύμμ.). (Ἰωβ 1,20).

Ἐπανωφόριον, μανδύας, ἐπένδυμα, κάλλυμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'eth - me'ilo*, ἦτοι τὸ ἐπένδυμά του. (Τότε ἠγέρθη ὁ Ἰωβ καὶ ἐξέσχισε τὸ ἐπένδυμά του). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ ἱμάτια ἐαυτοῦ». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐφεστρίδα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Α' Βασ. (Σαμ.) 2,19. 24,12.

Ἐφοδευτής (Ἀκύλ.). (Γέν. 42,9).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται τοὺς φρουρούς, ὁ ὁποῖος περιπολεῖ, ἐνεδρεύει, κατασκοπεύει. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *me'aggelim*, ἦτοι κατὰσκοποῖ. (Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· εἴσθε κατὰσκοποῖ!). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «κατὰσκοποῖ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐφοδευταί», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ἐφορμῶ (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 10,10).

Διεγείρω, ἐπιπίπτω, ἐπιτίθεμαι, ὀρμῶ, παρορμῶ. Τὸ ἑβραϊκόν

40. Ἡ ἔκδοσις τοῦ J. Ziegler ἐκ λάθους, προφανῶς, ἔχει «τὰς ἀφαπτίδας».

ἔχει *wattitslah*, ἦτοι καὶ ἐπῆλθεν, ἦλθεν ἐπάνω του. (Καὶ ἦλθεν ἐπάνω του τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἦλατο», ἦτοι καὶ ἦλθε, καὶ ἐπέπε-
σεν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐφώρμησεν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ
ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ
καὶ ἐν στίχῳ 6 καὶ ἐν Κριτ. 14,6, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν
Κριτ. 5,22.

Ἐχέτλη (Σύμμ.). (Κριτ. 3,31).

Ἡ λαβή, τὸ κράτημα τοῦ ἀρότρου. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *bemalmad*,
ἦτοι μὲ τὸ βούκεντρον (διὰ τοὺς βόας). (Ἐφόνευσεν ἑξακοσίους
Φιλισταίους ἀνδρας μὲ τὸ βούκεντρον). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν τῷ ἀροτρό-
ποδι», ἦτοι μὲ τὸ ἄροτρον καὶ δὴ μὲ τὸν πόδα τοῦ ἀρό-
τρου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν τῇ ἐχέτλη», δὲν ἀποδίδει ὀρ-
θῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐνῶ, ἀντιθέτως, ἀκολουθεῖ τοὺς Ο'.

Ἐχιδνα (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 59,5).

Ὅφισ δηλητηριώδης, «ὄχιά». Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'erh'e*, ἦτοι ἔχιδ-
να. (Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ φάγη ἀπὸ τὰ ὠὰ αὐτά, θὰ ἀποθάνῃ, καὶ
ἀπὸ τὸ ὠὸν τὸ ὁποῖον θὰ σπάσῃ, θὰ ἐξέλθῃ ἔχιδνα). Οἱ Ο' ἔχουν
«βασιλίσκος», ἦτοι εἶδος δηλητηριώδους ὄφeos. Ὁ Ἀκύλας, μετα-
φράζων «ἔχιδνα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ
καὶ τοὺς Ο'.

Ἐψησις (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 24,10).

Διάλυσις, ψήσιμον, βράσιμον, μαγεῖρευμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *je-
hagu*, ἦτοι θὰ καοῦν. (Θὰ μαγειρεύσω τὸ κρέας καὶ θὰ διαλυθῇ,
καὶ θὰ καοῦν καὶ τὰ ὀστᾶ). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν λέξιν ταύτην. Ὁ
Ἀκύλας, μεταφράζων «ἡ ἔψησις», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν
κείμενον.

(Συνεχίζεται)

* * *